

การศึกษา ปัญหาข้อบกพร่องทางการพูด
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ปีการศึกษา 2519 - 2521

ในโรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2522

616.855
ส16ก
จ.4

๑
๑๑๖.๙๕๕

๑๑๖๗

๑.๔

การศึกษา ปัญหาขอปกครองทางการพูด
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ปีการศึกษา ๒๕๑๙ - ๒๕๒๑

ในโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

๒๐ ส.ค. ๒๕๒๓

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑
โทร. ๓๙๒๑๖๗๕. ๓๙๑๖๐๕๘

นาย สมศักดิ์ วิจิตร

โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. ๒๕๒๒

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษา ขอบกพร่องทางการพูดของนักเรียนโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการวิจัยในปีการศึกษา 2519-2521 ซึ่งทำการวิจัยต่อจากโครงการกณทัตช่วยศาสตราจารย์ประสงค์ รายนสุข และคณะ ได้ทำการวิจัยไว้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2515- 2518 งานวิจัยครั้งนี้เชื่อว่าเป็นผลงานคนคว้าที่เกี่ยวกับปัญหาความบกพร่องทางการพูดของนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนประถมสาธิตแห่งนี้ จึงหวังว่าคงจะเป็นแนวทางใหญ่สนใจใ้ศึกษาคนคว้าเพื่อประโยชน์ทางวิทยาการต่อไปในอนาคต

งานวิจัยดังกล่าว ได้รับการสนับสนุนจากคณาจารย์ช่วยศาสตราจารย์ จริย์ สุวดีดี ขณะดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนประถมสาธิตฯ อย่างดียิ่ง ทำให้ผู้เขียนมีกำลังใจที่จะทำงานนี้

แบบทดสอบเพื่อใช้ในการวิจัย ได้รับความร่วมมือและการให้คำปรึกษาจากคณาจารย์ช่วยศาสตราจารย์ ประสงค์ รายนสุข คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เจ้าของโครงการพัฒนาการพูด

ด้านการจัดทำข้อมูล คณาจารย์ช่วยศาสตราจารย์ ศรียา นิยมธรรม เจ้าของโครงการการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา คณาจารย์ช่วยศาสตราจารย์ ประสงค์ รายนสุข ยังได้กรุณาให้คำปรึกษาในการดำเนินการเรียบเรียง รายงานการวิจัย อาจารย์ในโรงเรียนประถมสาธิตฯทุกท่าน สำหรับประจักษ์ อกนิษฐ์-นุรักษ์ ให้ความร่วมมือในการทดสอบและรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงโดยสมบูรณ์ได้ เพราะได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ศาสตราจารย์ ดร. อารี สันตทวี หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์ใหญ่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปัจจุบัน

ผู้เขียนขอขอบคุณทุกท่านที่ได้มีส่วนช่วยให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงด้วยดีไว้ ณ ที่นี้

สมศักดิ์ วิจิตร

กันยายน 2522

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาข้อบกพร่องทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พ่อแม่มีอาชีพ , ระดับความรู้ต่างกัน และ ลำดับการเกิดของลูกที่ต่างกัน ในโรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และเปรียบเทียบอัตราของข้อบกพร่องทางการพูดของนักเรียนดังกล่าวแล้ว จะมีข้อบกพร่องทางการพูดต่างกันมากน้อยสักเพียงใด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษา ๓ ปีการศึกษา 2519 - 2521 จำนวนนักเรียนชาย 270 คน หญิง 101 คน รวม 461 คน

ข้อมูลของการศึกษาได้จากแบบกรอกประวัติของนักเรียนโดยให้พ่อแม่กรอก ส่วน ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบเสียงพูดในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทดสอบโดยการดูภาพและให้พูดให้ถูกต้องสองฟัง ส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทดสอบโดยการอ่านคำกลอน

ผลของการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พ่อแม่มีอาชีพต่างกันจะมีข้อบกพร่องทางการพูดต่างกัน ได้แก่ นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพรับจ้างมีข้อบกพร่องสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 94.25 และต่ำสุด คือ นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพเป็นครู - อาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 58.93

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พ่อแม่มีอาชีพต่างกันจะมีข้อบกพร่องทางการพูดต่างกัน ได้แก่ นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพค้าขาย มีข้อบกพร่องสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 59.72 และต่ำสุด คือ นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพเป็น ครู - อาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 22.57

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พ่อแม่มีระดับความรู้ต่างกันจะมีข้อบกพร่องทางการพูดต่างกัน ได้แก่ นักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ อุดมศึกษา มีข้อบกพร่องสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 88.19 และต่ำสุด คือ นักเรียนที่พ่อแม่มีความรู้ มศ. 5 ม. 8 ถึง อาชีวชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 75.66

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พ่อแม่มีระดับความรู้ต่างกันจะมีข้อบกพร่องทางการพูดต่างกัน ได้แก่ นักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ มศ.3, ๓.6 หรือต่ำกว่า มีข้อบกพร่องสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 53.65 และต่ำสุด คือ นักเรียนที่พ่อแม่มีความรู้ อุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.31

5. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีค่าดัชนีการเกิดต่างกัน จะมีขอบทรวง
ทางการพูดต่างกัน ได้แก่ นักเรียนที่เป็นลูกคนกลาง มีขอบทรวงสูงสุด คิดเป็นร้อยละ
91.75 และต่ำสุด คือ นักเรียนที่เป็นลูกโหล่ คิดเป็นร้อยละ 62.39

6. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีค่าดัชนีการเกิดต่างกัน จะมีขอบทรวง
ทางการพูดต่างกัน ได้แก่ นักเรียนที่เป็นลูกคนกลาง มีขอบทรวงสูงสุด คิดเป็นร้อยละ
50.33 และต่ำสุด คือ นักเรียนที่เป็นลูกคนสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 21.39

ผู้ศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะต่อโรงเรียนประถมศึกษา ๗ โดยปรับปรุงด้านการพูด
ของครู - อาจารย์ และนิสิตฝึกสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ควรจัดบริการความรู้ด้าน
การพูดแกนนิตและบุคคลผู้สนใจทั่วไป สำหรับผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับทางคลินิกของ
โรงเรียน พร้อมทั้งช่วยฝึกการพูดของเด็กที่บ้านด้วย

ABSTRACT

This study was aimed

1. to study speech disorders of the Prathom I and the Prathom V schoolchildren of the Elementary Demonstration School of Sri Nakharinwirot University with regards to the differences of parents occupation, parents education, and birth orders of the children and
2. to compare the degree of speech disorders of the above - mentioned students.

The samples were 461 of Prathom I and Prathom V school-children of the Elementary Demonstration School of Sri Nakharinwirot University from the years 1976 - 1978.

A set of questionnaires was distributed to parents of the children and a speech test was conducted for every student.

The findings revealed that

1. The Prathom I students whose parents were labourers had highest rate of speech disorders with the percentage of 94.25 whereas those whose parents were teachers showed lowest rate of speech disorders with the percentage of 58.93.
2. The Prathom V students who showed highest rate of speech disorders were those whose parents were businessmen, with the percentage of 59.72, whereas the students whose parents were teachers indicated lowest rate of speech disorders with the percentage

of 22.57.

3. Parents education affected speech disorders of the children Prathom I students whose parents had college education showed highest rate of speech disorders with the percentage of 88.19 whereas those whose parents had the educational levels ranging from high school to higher vocational certificate revealed lowest rate of speech disorders with the percentage of 75.66.

4. For Prathom 5 students, those whose parents had M.S.3 education or lower showed highest rate of speech disorders with the percentage of 53.65 whereas those whose parents had college education showed lowest rate of speech disorders with the percentage of 25.31.

5. Birth order affected speech disorders. The Prathom I students who ranked middle in birth order showed highest rate of speech disorders with the percentage of 91.75 whereas the lowest rate, 62.39 per cent, came from those who were the only child of the family.

6. Similarly, the Prathom V children who ranked middle in birth order showed highest rate of speech disorders, 50.33 per cent, while the lowest rate of speech disorders came from those who were the last child of the birth order.

กิจกรรมประกาศ

บทคัดย่อ

บทที่ 1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
	-เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
	สมมุติฐานของการค้นคว้า	5
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	วิธีดำเนินการวิจัย	8
	วิธีสร้างแบบทดสอบ	8
	กลุ่มตัวอย่างในการทดสอบ	9
	วิธีการทดสอบ	14
	การรวบรวมและจัดกระทำกับข้อมูล	15
3	ผลการค้นคว้า	16
	การอธิบายจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูด	
	ตามลักษณะอาชีพ ระดับความรู้ของพ่อแม่ ลำดับลูกที่เกิด	17
	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่อง	
	แต่ละลักษณะอาชีพ ระดับความรู้ของพ่อแม่ ลำดับลูกที่เกิด	35
4	สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	44
	สรุป	
	อภิปรายผล	48
	ขอเสนอแนะ	51

หนังสืออ้างอิง

ภาคผนวก

ตัวอย่างต้นฉบับแบบทดสอบการออกเสียงภาษาพูด สำหรับชั้นประถมศึกษา
ศึกษาตอนต้น

ตัวอย่างภาพที่ใช้ในการทดสอบ สำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

แบบบันทึกการออกเสียงภาษาพูดสำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

ตัวอย่างแบบทดสอบการออกเสียงภาษาพูด สำหรับชั้นประถมศึกษา
ตอนปลาย

ตัวอย่างแบบบันทึก การออกเสียงภาษาพูด สำหรับชั้นประถมศึกษา
ตอนปลาย

ប័ណ្ណតារាង

[illegible]

24	เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามระดับความรู้ของพ่อแม่ พ.ศ.2519	32
25	เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามระดับความรู้ของพ่อแม่ พ.ศ.2520	33
26	เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามระดับความรู้ของพ่อแม่ พ.ศ.2521	34

บัญชีภาพ

1	กราฟเปรียบเทียบการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางการพูด ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่ พ.ศ. 2519 - 2521	35
2	กราฟเปรียบเทียบการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางการพูด ตามลักษณะคำขวัญที่เกิดขึ้น พ.ศ. 2519 - 2521	36
3	กราฟเปรียบเทียบการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางการพูด ตามระดับความรู้ของพ่อแม่ พ.ศ. 2519 - 2521	37
4	กราฟเปรียบเทียบการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการพูด ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่ พ.ศ. 2519 - 2521	38
5	กราฟเปรียบเทียบการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการพูด ตามลักษณะ คำขวัญที่เกิดขึ้น พ.ศ. 2519 - 2521	39
6	กราฟเปรียบเทียบการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการพูด ตามระดับความรู้ของพ่อแม่ พ.ศ. 2519 - 2521	40

ภูมิหลัง

ขอบกพร่องทางการพูดได้แก่ การพูดไม่ชัด (Misarticulations) จึงทําให้การพูดไม่สม่ำเสมอ หรือมีความลำบากในการเปล่งเสียง เด็กที่เกิดมาเรียนรูการพูดโดยอาศัยประสบการณ์จากการฟัง การเลียนแบบและจดจำไว้ในสมอง เมื่อเด็กโตพอ เด็กก็จะอาศัยประสบการณ์และความสามารถ เปล่งออกเป็นเสียงพูด ในระยะนี้การเลี้ยงดูและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กจะเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะส่งเสริมให้เด็กพูดได้หรือไม่หรือมีปัญหาทางการพูด ในรายที่เด็กมีปัญหา เช่น ปัญหาทางการได้ยิน ปัญหาทางอารมณ์ หรือสุขภาพไม่แข็งแรง ก็จะทำให้เด็กมีปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาการทางด้านการพูดและภาษา เช่น เด็กไม่พูด พูดไม่ชัด พูดติดอ่าง เป็นต้น ซึ่งจะมีผลทำให้เด็กมีปัญหาทางการเรียนตามมาด้วย และถ้าไม่ได้รับการแก้ไขในช่วงเวลาที่เหมาะสม จะรุนแรงและยากแก่การแก้ไขยิ่งขึ้น

เมื่อปี พ.ศ. 2518 ได้มีการสำรวจขอบกพร่องทางการพูดในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยมีว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาประเภทพูดไม่ชัดมากเป็นลำดับ 1 และยังพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนชายบกพร่องทางการพูดมากกว่านักเรียนหญิง (ประสงค์ ราชเดช , 2518)

การศึกษาปัญหาขอบกพร่องทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แยกตาม อาชีพของพ่อแม่ต่างกัน ระดับความรู้ของพ่อแม่ต่างกัน และ ลำดับการเกิดของลูกที่ต่างกัน ในโรงเรียนประถมศึกษา ๓ ครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาหาข้อเท็จจริงว่านักเรียนในชั้นดังกล่าว จะมีขอบกพร่องทางการพูดต่างกันมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้หาสาเหตุและดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาทางการพูดต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

- 1 เพื่อศึกษาขอบบพร่องทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พ่อแม่มีอาชีพต่างกัน ว่า จะมีขอบบพร่องทางการพูดต่างกัน มากน้อยเพียงใด
- 2 เพื่อศึกษาขอบบพร่องทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พ่อแม่มีระดับความต่างกันว่า จะมีขอบบพร่องทางการพูดต่างกัน มากน้อยเพียงใด
- 3 เพื่อศึกษาขอบบพร่องทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีลำดับการเกิดต่างกัน ว่า จะมีขอบบพร่องทางการพูดต่างกัน มากน้อยเพียงใด
- 4 เพื่อเปรียบเทียบขอบบพร่องทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พ่อแม่มีอาชีพ , ระดับความรู้ และ ลำดับการเกิดต่างกัน จะมีขอบบพร่องทางการพูด มากน้อยเพียงใด
- 5 เพื่อเปรียบเทียบขอบบพร่องทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พ่อแม่มีอาชีพ , ระดับความรู้ และ ลำดับการเกิดต่างกัน จะมีขอบบพร่องทางการพูด มากน้อยเพียงใด

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

- 1 ท้องการหาข้อมูลเกี่ยวกับขอบบพร่องทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- 2 ท้องการให้เป็นแนวทางในการจัดบริการแก้ไขการพูด ในโรงเรียนประถมสาธิตฯ แห่งนี้ ได้อย่างถูกต้อง ตามหลักของการพัฒนาการทางภาษาพูดของเด็ก
- 3 ท้องการช่วยป้องกันมิให้เด็กเกิดปัญหาทางสุขภาพจิต อันเนื่องมาแต่ ปัญหาความบกพร่องทางการพูด

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องและสมมติฐานการค้นคว้า

การศึกษาของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านที่ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพัฒนาการพูด เช่น Myklebust, 1954. Mowrer, K. Brown, 1964. & Bellgi Eisensm, Auer, 1963. & Irwin Hunlock, 1955.

โลกลาวไวว่า การเปล่งเสียงของเด็กมีขั้นตอนดังนี้ 1. เกิดจากเสียงร้องไห้, 2. เกิดจากเสียงอ้อแอ้, 3. เกิดจากการเล่นเสียง, 4 เกิดจากการเล่นเสียงสูงต่ำ

ในปี ค.ศ. 1930 Mc. Carthy ต่อปี ค.ศ. 1937 Edith Davis พบว่า เด็กที่มาจากฐานะทางบ้านที่มีเศรษฐกิจและสังคมสูง จะมีพัฒนาการทางภาษาคึกว่าเด็กที่มาจากฐานะทางบ้านที่มีเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

ในปี ค.ศ. 1931 Smith พบว่า การเจ็บป่วยเรื้อรังหรือรุนแรงในช่วง 2 ปี แรกของชีวิต จะทำให้พัฒนาการทางภาษาล่าช้าลง การพูดจะชะงักงันไประยะหนึ่ง

ในปี ค.ศ. 1942 Irwin ได้ทำการค้นคว้าศึกษาพบว่า ลูกนักธุรกิจ, เสมียน เปรียบเทียบกับเด็กจากครอบครัวพวกที่ใช้แรงงาน เมื่อโตขึ้น เด็กพวกนี้มาจากครอบครัวพวกใช้แรงงานจะมีเสียงพูดในขณะเล่น

ในปี ค.ศ. 1949 Judson S. Brown ได้กล่าวถึงบทบาทของแม่ที่จะช่วยให้การสะท้อน Feedback ด้านการใช้ภาษาให้ความชัดเจนของการพูดถูกต้องเพียงใด เมื่อวิเคราะห์บทบาทของแม่ว่า แม่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องภาษาได้อย่างไร

ในปี ค.ศ. 1951 Lewis ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเลียนแบบภาษาพูด Lewis ได้แบ่งขั้นตอนของการเลียนแบบในช่วงปีแรกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1. การสนองตอบเสียงที่ใช้พูด 2. การร้องหว่าน, 3. การหักพูด

ในปี ค.ศ. 1953, 1957 Mildred Templin ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการเปล่งเสียง เด็กอายุ 8 ขวบ จะสามารถออกเสียงทุกเสียงได้ถูกต้อง

ในปี ค.ศ. 1953 Havighust กล่าวว่า ไม่มีใครทราบว่า เหตุใดเด็กผู้หญิงจึงมีพัฒนาการทางภาษาล่าช้ากว่าผู้ชาย ส่วนความบกพร่องทางการพูดของเด็กผู้ชาย มีปัญหามากกว่า

หญิง (McCarthy, 1953) ในอัตราส่วน 2 ต่อ 1 หรือ 8 ต่อ 1 ยกเว้นในกรณีของการพูดไม่ชัด มักพบในหญิงมากกว่าผู้ชาย เด็กโตหน่วยคำมีความผิดปกติทางการพูด มักจะเกิดความล้มเหลวทางการเรียน จะมีปัญหาทางคำสัทศาสตร์ เขาส่งคำไปใครก็ได้ การประเมินค่าตัวเองตลอดจนการปรับตัวกับบุคคลสภาพแวดล้อม (Ashacommittee Report.

ในปี ค.ศ. 1954 Jersild กล่าวว่า แม้ว่าเด็กจะพูดช้าไปก็ไม่ได้หมายความว่าเด็กนั้นจะสื่อว่ามีสติปัญญาโง่ หรือโง่ฉลาด

ในปี ค.ศ. 1957 Lynip โกลกล่าวว่า เด็กจะหัดเลียนแบบคำพูดของแม่ การพยายามเลียนแบบคำที่ใช้พูดกันนี้จะเพิ่มขึ้นตามอายุ O-Hobat Mowrer ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน เขาให้ชื่อทฤษฎีว่า Autistic theory โดยการทดลองพูดกับนก และพบว่า นกจะเลียนเสียงพูดของคน เฉพาะเสียงหรือคำที่มันฟังพูดด้วยเวลาที่มันได้ยิน

Edward L. Thondrike เป็นผู้คิดทฤษฎีการให้รางวัลโดยอธิบายว่า การให้รางวัลเมื่อเด็กทำถูก เด็กจะมีการพัฒนาไปเรื่อย Eric leneberg เชื่อว่าพัฒนาการทางภาษาเป็นพื้นฐานทางชีววิทยาเป็นสำคัญ การที่เด็กจะพูดได้ เกิดจากการที่เด็กสามารถถ่ายทอดภาษากันได้

ในปี ค.ศ. 1960 Liyamina ได้สรุปกลวิธีที่ช่วยให้เด็กพัฒนาในการพูด เพื่อให้ช่วยมีพัฒนาการทางภาษา โดยแนะนำว่า ให้มีการเริ่มหัดพูด หัดฟังโดยเร็ว ผูกคำพูดให้เด็ก อย่าเร่งเด็กจนเกินไป พยายามออกเสียงใหญ่ๆ และพูดใหญ่ๆ ของไวการณด้วย

ในปี ค.ศ. 1961 Lendroth ได้แนะวิธีช่วยในการพัฒนาภาษาของเด็กไว้โดยเฉพาะแก้ไขปรับปรุงการพูด และวิธีการพูดของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่เป็นตัวอย่างการพูดของเด็ก

ในปี ค.ศ. 1963 Stats and stats โกลกล่าวว่า การให้รางวัลที่มีระบบและใกล้ชิดกับไทรตรองแล้ว แม้จะเริ่มตั้งแต่ยังเยาว์วัย ก็จะสามารถทำให้เด็กมีพัฒนาทางภาษาได้เร็วขึ้น พ่อแม่มีบทบาทสำคัญมากต่อการพัฒนาทางภาษาของเด็ก

Seven Smith นักแก้ไขการพูดชาวเคนมารด์ ได้ประจักษ์จริงหว่าโดยอาศัยเสียงกลองของชาวแอฟริกาใต้เป็นพื้นฐาน เขาได้ให้คนไข้ของเขาสองเพลงเสียงแปลก ๆ และทำเสียงร้องที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน รวมไปถึงจังหวะของการตีกลอง เขาพบว่า ทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถทำเสียงประหลาดนี้ได้ ในการฝึกทำเสียงต่าง ๆ ผู้ฝึกจะต้องมีความรู้ทางคำนี้โดยเฉพาะ

สมมุติฐานของการศึกษาครั้งนี้

- 1 นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพต่างกัน จะมีขอบพหุรองทางการพูดแตกต่างกัน
- 2 นักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ต่างกัน จะมีขอบพหุรองทางการพูดแตกต่างกัน
- 3 นักเรียนที่มีอันดับการเกิดต่างกัน จะมีขอบพหุรองทางการพูดแตกต่างกัน

คำนิยามเฉพาะ

1. อาชีพของพ่อแม่

1.1 ครู - อาจารย์ หมายถึง ครู - อาจารย์ ประจำการที่ทำการสอนในโรงเรียน
ทั่วไปจนถึงมหาวิทยาลัย (พ.ร.บ.ครู 2518)

1.2 รับราชการ หมายถึง บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนประจำ
(พ.ร.บ.ข้าราชการพลเรือน พ.ร.บ. 2518)

1.3 รับจ้าง หมายถึง บุคคลที่ทำงานได้รับเงินค่าจ้างเป็นค่าตอบแทนจากผู้จ้าง

1.4 อาชีพอื่น ๆ หมายถึง บุคคลที่ทำอาชีพส่วนตัว หรือทำงานอื่นที่ไม่ใช่งานรับจ้าง

1.5 อาชีพของพ่อแม่ ผู้วิจัยหมายถึง อาชีพของบิดา เป็นหลัก เพราะมารดายอม
เป็นแม่แบบให้เด็กเลียนแบบทางภาษาพูด (เลวิส 1951)

2. ลำดับลูกที่เกิด

2.1 ลูกคนโต (The oldest Child) หมายถึง ลูกคนแรกของครอบครัว

2.2 ลูกโหล (The single child) หมายถึง ลูกคนเดียวของครอบครัว

2.3 ลูกคนสุดท้อง หมายถึง ลูกคนเล็กสุดท้ายของครอบครัว

2.4 ลูกคนกลาง (The Middle Child) หมายถึง ลูกคนที่เกิดระหว่างลูกคนโต
และคนสุดท้อง ไม่ว่าจะมีจำนวนบุตรกี่คนก็ตาม

3. การศึกษา

3.1 อุดมศึกษา หมายถึง ผู้ที่เรียนจบมหาวิทยาลัย หรือเทียบเท่าปริญญา หรือ
อนุปริญญา ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

3.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง ผู้เรียนจบ มศ.5, ม.8 ถึงอาชีวศึกษาชั้นสูง

3.3 ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง ผู้เรียนจบ มศ.3, ม.6 หรือต่ำกว่า

4. ขอบกพร่องทางการพูด หรือความบกพร่องทางการพูด ได้แก่ การพูดที่ผิดปกติ
จากกิจกรรมพูดผิดปกติไป อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

4.1 พูดไขว้กัน (Articulatory Disorders)

4.1.1 ออกเสียงหนึ่งเป็นอีกเสียงหนึ่ง

เช่น ออกเสียงพยัญชนะ ส เป็นเสียงพยัญชนะ ฝ
(เกษม - เกฝม) เสียงตัวสะกด น เป็น ง
(เคน - เคิง)

4.1.2 เว้นไม่ออกเสียงบางเสียง (Omission)

ตัวสะกดหายคำ เช่น นก เป็น โนะ หรือไม่ออกเสียง ร
ในคำควบกล้ำ เช่น ก้าวา ปราบปราม - ออกเป็น ปาบปาบ

4.1.3 ออกเสียงเพี้ยนไปไม่ถูกต้อง (Distortion)

เช่น ออกเสียง ส ไขว้

4.2 จังหวะการพูดผิดปกติ (Rhythm Disorders) เช่น

พูดคึกคาง (Stuttering) พูดเร็วจนรวนฟังไม่ชัดเจน (Cluttering)

เช่น พูดว่า อา - อา - อา - มา

4.3 เสียงผิดปกติ (Voice Disorders) ได้แก่ ระดับเสียงสูงต่ำ หรือ
ต่ำเกินไป หรือแหบเครือ เสียงขึ้นจมูก หรือเสียงเรียบขาดชีวิตจิตใจ ฯลฯ

4.4 บกพร่องทางภาษา (Language Disorders) ได้แก่

4.4.1 เริ่มพูดช้า (Delayed Speech)

4.4.2 พูดจับใจความไม่ได้ (Aphasia)

4.4.3 พูดสับสนจนฟังจับใจความไม่ได้

4.5 พูดผิดปกติเนื่องจากปากแหว่งเพดานโหว่ (Cleft - palate)

4.6 พูดผิดปกติเนื่องจากสมองบางส่วนเป็นอัมพาต (Speech disorder due to palsy)

4.7 พูดผิดปกติเนื่องจากหูพิการ (Speech disorder due to hearing impairment)

4.8 พูดผิดปกติตามสำเนียงภาษาถิ่นและสำเนียงภาษาต่างชาติ (Foreign dialect and Foreign accent)

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. วิธีสร้างแบบทดสอบ
2. กลุ่มตัวอย่างในการทดสอบ
3. วิธีทดสอบ
4. การรวบรวมและจัดทำข้อมูล

แบบทดสอบที่สร้างขึ้นใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อเท็จจริงส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วยเพศ เชื้อชาติ สถานที่เกิด ลำดับคนที่เกิด อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง และอื่น ๆ

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบการออกเสียงภาษาพูด แยกออกเป็น 2 ประเภท คือ

ก. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบเสียงพูดที่ใช้ในภาษาไทย โดยแยกเป็นเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ รวมทั้งสิ้น 83 เสียง และแปรออกเป็นรูปภาพ 100 ภาพ

ข. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบเสียงพูดที่ใช้ในภาษาไทย แยกเป็นเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ รวม 83 เสียง เช่นเดียวกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่สร้างในรูปประโยคและคำกลอน

ตอนที่ 3 เป็นแบบบันทึกการออกเสียงภาษาพูดแยกเป็น 2 ประเภท สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ก. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อแนะนำในการบันทึก

ตอนที่ 2 เป็นการบันทึกการออกเสียงภาษาพูด ซึ่งแบ่งออกเป็นภาค ๆ ดังนี้

ภาค 1 เป็นภาคพยางค์ แบ่งเป็น

พยางค์เสียงกลาง	7	เสียง
พยางค์เสียงสูง	7	เสียง
พยางค์เสียงต่ำ	14	เสียง
พยางค์ตัวสะกด	8	เสียง
พยางค์ควบกล้ำ	15	เสียง

ภาค 2 เป็นภาควรรณยุกต์ มีทั้งหมด 5 เสียง

ภาค 3 เป็นภาคสระทั้งหมด 27 เสียง

ภาค 4 เป็นภาคปัญหาอื่น ๆ ที่อาจพบหรือสงสัยว่า เป็นความผิดทางการพูด เช่น การติดอ่าง เสียงผิดปกติ ผิดปกติทางสมอง การไคยีนผิดปกติ อวัยวะออกเสียงผิดปกติ ฯลฯ

ข. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบ่งออกเป็น 2 ภาค

ภาค 1 เป็นภาคคำกลอน มีทั้งหมด 12 คำกลอน แบ่งเป็นข้อ ๆ ตามวรรคหนึ่ง ๆ ในคำกลอนแต่ละข้อหรือแต่ละวรรค จะบันทึกเสียงพยางค์ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ อยู่ด้วยกัน

ภาค 2 เป็นภาคประโยค มี 10 ประโยคแต่ละประโยคมีทั้งเสียงพยางค์และเสียงวรรณยุกต์ของการทดสอบรวมอยู่ด้วย

แบบทดสอบทั้งของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นอกจากใช้เป็นแบบทดสอบเพื่อคัดแยก (Screen test) โดยที่ปัญหาการพูดออกจากเด็กปกติแล้ว ยังใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัย (Daignostic test) เพื่อหาเกณฑ์มาตรฐานในการออกเสียงพูดภาษาไทย (Articulation test)

2. กลุ่มตัวอย่างในการทดสอบ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่นักเรียนทุกคนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในปีการศึกษา 2519 - 2521 จำนวนทั้งสิ้น 461 คน แยกได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามเพศและปีที่ทดสอบ

ปีการศึกษา	จำนวนนักเรียน		รวม
	ชาย	หญิง	
2519	40	28	68
2520	43	30	73
2521	38	34	72
รวม	121	92	213

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำแนกตามเพศและปีที่ทดสอบ

ปีการศึกษา	จำนวนนักเรียน		รวม
	ชาย	หญิง	
2519	54	30	84
2520	50	31	81
2521	45	38	83
รวม	149	99	248

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่

อาชีพ	จำนวนนักเรียนในปีการศึกษา			รวม
	2519	2520	2521	
ครู - อาจารย์	12	11	17	40
รับราชการ	18	12	11	41
รับจ้าง	13	29	23	65
ค้าขาย	3	2	2	7
อื่น ๆ	22	20	18	60
รวม	68	73	72	213

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่

อาชีพ	จำนวนนักเรียนในปีการศึกษา			รวม
	2519	2520	2521	
ครู - อาจารย์	22	20	20	62
รับราชการ	16	13	21	50
รับจ้าง	12	22	24	58
ค้าขาย	6	4	8	18
อื่น ๆ	28	22	10	60
รวม	84	81	83	248

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามลักษณะลำดับลูกที่เกิด

ลำดับลูกที่เกิด	จำนวนนักเรียนในปีการศึกษา			รวม
	2519	2520	2521	
ลูกคนโต	20	23	29	72
ลูกคนกลาง	12	23	13	48
ลูกคนสุดท้อง	25	16	20	61
ลูกโหล	11	11	10	72
รวม	68	73	72	213

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามลักษณะลำดับลูกที่เกิด

ลำดับลูกที่เกิด	จำนวนนักเรียนในปีการศึกษา			รวม
	2519	2520	2521	
ลูกคนโต	20	33	29	82
ลูกคนกลาง	28	22	15	65
ลูกคนสุดท้อง	25	21	30	76
ลูกโหล	11	5	9	25
รวม	84	81	83	248

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามระดับความรู้ของพ่อแม่

ระดับความรู้	จำนวนนักเรียนในปีการศึกษา			รวม
	2519	2520	2521	
มก.3, ม.6 หรือต่ำกว่า	9	10	7	26
มก.5, ม.8 หรืออาชีวศึกษาชั้นสูง	14	18	14	46
อุดมศึกษา	45	45	51	141
รวม	68	73	72	213

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามระดับความรู้ของพ่อแม่

ระดับความรู้	จำนวนนักเรียนในปีการศึกษา			รวม
	2519	2520	2521	
มก.3, ม.6 หรือต่ำกว่า	21	26	22	69
มก.5, ม.8 หรืออาชีวชั้นสูง	14	16	14	44
อุดมศึกษา	49	39	47	135
รวม	84	81	83	248

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวนี้ ได้เลือกชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นตัวแทนของระดับประถมต้น และเลือกชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นตัวแทนของระดับ ประถมปลาย

โดยถือเหตุผลดังนี้ คือ

ก. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีอายุเฉลี่ย 7 ปี ซึ่งน่าจะเกิดปัญหาการพูดไม่ชัดมากกว่านักเรียนชั้นอื่นในระดับประถมต้น หากถือตามหลักของ พูล ทิ เออร์วิน อ้างถึงว่า เด็กควรจะออกเสียงพยัญชนะทุกเสียงได้ชัดเจนถูกต้องเมื่ออายุ 7 ขวบครึ่ง สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีอายุเฉลี่ย 11 ปี นั้น น่าจะมีปัญหาการพูดไม่ชัด แต่อาจมีปัญหาคำพูดประเภทอื่น

ข. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บางคนมาจากโรงเรียนอนุบาลต่างโรงเรียนกัน มีบางคนไม่เคยเข้าโรงเรียนอนุบาลมาก่อนก็ได้ จึงมีพื้นฐานฝึกแตกต่างกัน และจะมีปัญหาการปรับตัวอยู่บ้าง จึงน่าจะมีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าชั้นอื่นในระดับประถมต้น และสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนก็อาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เด็กนักเรียนที่เรียนมาตั้งแต่ชั้นเด็กเล็กของโรงเรียนนี้ และนักเรียนที่มาจากระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะมีปัญหาการปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ และสิ่งแวดล้อม จึงน่าจะมีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าชั้นประถมปลายในชั้นอื่น

วิธีการทดสอบ

การทดสอบได้ใช้ขอทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการทดสอบ ในการทดสอบก็ได้ใช้สถานที่ของโรงเรียนประถมสาธิตแห่งนี้ ผู้ทดสอบได้แก่ผู้ดำเนินงานซึ่งเป็นนักแก้ไขการพูด (Speech Therapist) และอาจารย์ของโรงเรียนประถมสาธิต ซึ่งได้ปฏิบัติงานทางคำนี้มาเป็นเวลานานอยู่แล้ว

การทดสอบ ทำเป็นรายบุคคล ผู้ทดสอบจะสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองด้วยการสนทนากับเด็ก ดูความคล่องแคล่ว ดูความชัดเจนในการพูดคุย ดังนี้

ก. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้เด็กดูภาพทดสอบ แล้วให้เด็กอธิบายภาพที่เห็น ที่ละภาพ ผู้ทดสอบจะฟังเสียงและสังเกตการพูดของเด็กแล้วบันทึกลงในแบบบันทึก ประเมินภาพทดสอบของเด็กแต่ละคน เมื่อครบทุกเสียงที่ทดสอบแล้ว จึงวินิจฉัยว่า เด็กแต่ละคนจะมีปัญหาทางการพูดอย่างไร

แล้วบันทึกไว้ มีบางรายอาจจะต้องบันทึกเสียงลงในเครื่องบันทึกเสียง เพื่อพิจารณาให้แน่ใจก่อนวินิจฉัย เวลาที่ใช้ทดสอบรายละประมาณ 15 - 20 นาที ในช่วงภาคแรกของปีการศึกษา

ข. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้เด็กอ่านคำกลอนและประโยคให้ผู้ทดสอบฟัง แล้วจดบันทึกดังข้อ ก.

การรวบรวมข้อมูลและจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อทดสอบเด็กเป็นรายบุคคลครบทุกคนแล้ว ผู้ทดสอบก็จะแยกเด็กที่มีปัญหาทางการพูดออกจากเด็กที่ไม่มีปัญหา ตามข้อมูลที่ทดสอบได้ และบันทึกไว้ จากนั้น จึงข้อมูลที่ได้นำจัดกระทำดังนี้

1. หาคำร้อยละของจำนวนนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการพูด จำแนกประเภทอาชีพของพ่อแม่ ลำดับการเกิดของลูก และระดับการศึกษาของพ่อแม่

2. เปรียบเทียบคำร้อยละของจำนวนนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการพูด จำแนกประเภท อาชีพของพ่อแม่ ลำดับการเกิดของลูก และระดับการศึกษาของพ่อแม่

3. **ค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูด จำแนกประเภท อาชีพของพ่อแม่ ลำดับการเกิดของลูก และระดับการศึกษาของพ่อแม่**

บทที่ 3

ผลการค้นคว้า

ผลการค้นคว้าในบทนี้ ผลการสำรวจจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูดประเภทต่างๆ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2519 - 2521 สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยแยกเป็น 2 ประการคือ

1. แสดงคำร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูดประเภทต่างๆ โดยจำแนกตามลักษณะ ดังนี้

- ก. อาชีพของพ่อแม่
- ข. ลำดับลูกที่เกิด
- ค. ระดับความรู้ของพ่อแม่

2. เปรียบเทียบคำร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูด ประเภทต่างๆ โดยจำแนกตามลักษณะในข้อ 1.

3. **คำนวณร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูด ประเภทต่างๆ โดยจำแนกตามลักษณะในข้อ 1**

1.1 ผลการวิเคราะห์จำนวนนักเรียนต่อความบกพร่องทางการพูด
 ตารางที่ 9 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่
 ในปีการศึกษา 2519

อาชีพ	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
ครู - อาจารย์	12	8	66.66
รับราชการ	18	14	77.77
รับจ้าง	13	13	100
ค้าขาย	4	3	75.00
อื่น ๆ	21	20	95.23

จากตารางที่ 9 แสดงว่าในปีการศึกษา 2519 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พ่อแม่

อาชีพรับจ้าง มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าอาชีพประเภทอื่น คือร้อยละ 100 รองลงมา คือ
 นักเรียนที่พ่อแม่อาชีพอื่น ๆ คือ ร้อยละ 95.23 ส่วนนักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพค้าขาย, รับราชการ
 และครู - อาจารย์ ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือ ร้อยละ 77.77, 75.00 และ 66.66
 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่

ในปีการศึกษา 2520

อาชีพ	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
ครู - อาจารย์	11	5	45.45
รับราชการ	11	9	81.81
รับจ้าง	29	26	82.75
ค้าขาย	2	1	50.00
อื่น ๆ	20	16	80.00

จากตารางที่ 10 แสดงว่าในปีการศึกษา 2520 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พ่อแม่มีอาชีพรับจ้าง มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าอาชีพประเภทอื่น คือ ร้อยละ 82.75 รองลงมาก็คือนักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพรับราชการ คือ ร้อยละ 81.81 ส่วนนักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพอื่น ๆ ค้าขาย และครูอาจารย์ ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือ ร้อยละ 50.00, 50.00 และ 45.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่
ในปีการศึกษา 2521

อาชีพ	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่ปกครองทางการพูด	ร้อยละ
ครู - อาจารย์	17	10	64.70
รับราชการ	11	7	63.63
รับจ้าง	23	23	100
ค้าขาย	3	2	66.66
อื่น ๆ	17	14	82.35

จากตารางที่ 11 แสดงว่าในปีการศึกษา 2521 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พ่อแม่มีอาชีพรับจ้าง มีความปกครองทางการพูดมากกว่าอาชีพประเภทอื่น คือร้อยละ 100 รองลงมาคือ นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพอื่น ๆ คือร้อยละ 82.35 ส่วนนักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพค้าขาย, ครูอาจารย์, รับราชการ ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 66.66, 64.70 และ 63.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามลักษณะลำดับลูกที่เกิด
ในปีการศึกษา 2519

ลำดับลูกที่เกิด	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
ลูกคนโต	20	17	85.00
ลูกคนกลาง	12	11	91.66
ลูกคนสุดท้อง	25	22	88.00
ลูกโหล	11	8	72.72

จากตารางที่ 1 แสดงว่าในปีการศึกษา 2519 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นลูกคนกลาง มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าลำดับลูกที่เกิดประเภทอื่น คือ ร้อยละ 91.66 รองลงมาคือ นักเรียนที่เป็นลูกคนสุดท้อง คือร้อยละ 88.00 ส่วนนักเรียนที่เป็นลูกคนโต, ลูกโหล ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือ ร้อยละ 85.00 และ 72.72 ตามลำดับ

การวางที่ 13 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามลักษณะลาคับที่เกึก
ในปีการศึกษา 2520

ลาคับลูกที่เกึก	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
ลูกคนโต	23	16	69.56
ลูกคนกลาง	23	21	91.30
ลูกคนสุดท้อง	16	14	87.50
ลูกโชน	11	6	54.54

จากการวางที่ 13 แสดงว่าในปีการศึกษา 2520 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่เป็นลูกคนกลาง มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าลาคับลูกที่เกึกประเภทอื่น คือร้อยละ
91.30 รองลงมาคือ นักเรียนที่เป็นลูกคนสุดท้อง คือร้อยละ 87.50 ส่วนนักเรียนที่เป็นลูก
ลูกคนโต, ลูกโชน ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 69.56, 54.54 ตามลาคับ

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามลักษณะลำดับลูกที่เกิด
ในปีการศึกษา 2521

ลำดับลูกที่เกิด	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่พบพร่องทางการพูด	ร้อยละ
ลูกคนโต	29	24	75.86
ลูกคนกลาง	13	12	92.30
ลูกคนสุดท้อง	20	16	80.00
ลูกโตน	10	6	60.00

จากตารางที่ 14 แสดงว่าในปีการศึกษา 2521 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นลูกคนกลาง มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าลำดับลูกที่เกิดประเภทอื่น คือร้อยละ 92.30 รองลงมา คือนักเรียนที่เป็นลูกคนสุดท้อง คือร้อยละ 80.00 ส่วนนักเรียนที่เป็นลูกคนโต, ลูกโตน ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 75.86, 60.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามระดับความรู้ของพ่อแม่
ในปีการศึกษา 2519

ระดับความรู้	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
มศ.3, ม.6 หรือ ต่ำกว่า	9	7	77.77
มศ.5, ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง	14	8	57.14
อุดมศึกษา	45	43	95.55

จากตารางที่ 15 แสดงว่าในปีการศึกษา 2519 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น อุดมศึกษา มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าระดับความรู้
ประเภทอื่น คือร้อยละ 95.55 รองลงมาคือนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มศ.3
ม.6 หรือต่ำกว่า ร้อยละ 77.77 ส่วนนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มศ.5, ม.8
ถึงอาชีวชั้นสูง ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 57.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามระดับความรูของพ่อแม่
ในปีการศึกษา 2520

ระดับความรู้	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
มก.3, ม.6 หรือต่ำกว่า	10	8	80.00
มก.5, ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง	18	10	55.55
อุดมศึกษา	44	39	86.66

จากตารางที่ 16 แสดงว่าในปีการศึกษา 2520 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น อุดมศึกษา มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าระดับความรู้ ประเทอื่น คือร้อยละ 86.66 รองลงมาคือนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มก.3 ม.6 หรือต่ำกว่า คือร้อยละ 80.00 ส่วนนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มก.5 ม.8 และอาชีวศึกษาชั้นสูง ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 55.55 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 1 ตามระดับความรู้ของพ่อแม่
ในปีการศึกษา 2521

ระดับความรู้	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
มศ.3, ม.6 หรือต่ำกว่า	7	5	71.44
มศ.5, ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง	14	9	64.28
อุดมศึกษา	51	42	82.35

จากตารางที่ 17 แสดงว่าในปีการศึกษา 2521 นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 1 ที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น อุดมศึกษา มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าระดับความรู้ประเภทอื่น คือร้อยละ 82.35 รองลงมา คือนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มศ.3 ม.6 หรือต่ำกว่า คือร้อยละ 71.44 ส่วนนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มศ.5 ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 64.28 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่
ในปีการศึกษา 2519

อาชีพ	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
ครู - อาจารย์	22	5	22.72
รับราชการ	16	9	56.25
รับจ้าง	12	5	41.66
ค้าขาย	6	4	66.66
อื่น ๆ	28	14	50.00

จากตารางที่ 18 แสดงว่าในปีการศึกษา 2519 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พ่อแม่มีอาชีพค้าขาย มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าอาชีพประเภทอื่น คือร้อยละ 66.66 รองลงมาคือนักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพรับราชการ คือร้อยละ 56.25 ส่วนนักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพอื่น ๆ รับจ้าง, ครู - อาจารย์ ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 50.00, 41.66 และ 22.72 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่
ในปีการศึกษา 2520

อาชีพ	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
ครู - อาจารย์	20	5	25.00
รับราชการ	13	4	30.67
รับจ้าง	22	3	13.63
ค้าขาย	4	2	50.00
อื่น ๆ	22	5	22.72

จากตารางที่ 19 แสดงว่าในปีการศึกษา 2520 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พ่อแม่มีอาชีพค้าขาย มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าอาชีพประเภทอื่น คือร้อยละ 50.00 รองลงมาคือนักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพรับราชการ คือร้อยละ 30.67 ส่วนนักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพอื่น ๆ , รับจ้าง, ครู - อาจารย์ ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 22.72, 13.63 และ 25.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่
ในปีการศึกษา 2521

อาชีพ	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่ปกครองทางการพูด	ร้อยละ
ครู - อาจารย์	20	5	20.00
รับราชการ	21	8	38.09
รับจ้าง	24	6	25.00
ค้าขาย	8	5	62.50
อื่น ๆ	11	4	36.36

จากตารางที่ 20 แสดงว่าในปีการศึกษา 2521 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีพ่อแม่มีอาชีพค้าขาย มีความปกครองทางการพูดมากกว่าอาชีพประเภทอื่น คือร้อยละ 62.50 รองลงมาคือนักเรียนที่มีพ่อแม่มีอาชีพรับราชการ คือร้อยละ 38.09 ส่วนอาชีพอื่น ๆ , รับจ้าง, ครู - อาจารย์ ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 36.36, 25.00 และ 20.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามลักษณะลำดับลูกที่เกิด
ในปีการศึกษา 2519

ลำดับลูกที่เกิด	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
ลูกคนโต	20	9	45.00
ลูกคนกลาง	28	16	57.14
ลูกคนสุดท้อง	25	7	28.00
ลูกโหล	11	5	45.45

จากตารางที่ 21 แสดงว่าในปีการศึกษา 2519 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นลูกคนกลาง มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าลำดับลูกที่เกิดประเภทอื่น คือร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ นักเรียนที่เป็นลูกโหล คือร้อยละ 45.45 ส่วนนักเรียนที่เป็นลูกคนโต คนสุดท้อง ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 45.00 และ 28.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามลักษณะลำดับลูกที่เกิด
ในปีการศึกษา 2520

ลำดับลูกที่เกิด	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
ลูกคนโต	33	5	15.15
ลูกคนกลาง	22	10	47.19
ลูกคนสุดท้อง	21	2	9.52
ลูกโหล	5	2	40.00

จากตารางที่ 22 แสดงว่าในปีการศึกษา 2520 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นลูกคนกลาง มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าลำดับลูกที่เกิดประเภทอื่น คือร้อยละ 47.19 รองลงมาคือนักเรียนที่เป็นลูกโหล คือร้อยละ 40.00 ส่วนนักเรียนที่เป็นลูกคนโต ลูกคนสุดท้อง ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 15.15 และ 9.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามลักษณะลำดับลูกที่เกิด
ในปีการศึกษา 2521

ลำดับลูกที่เกิด	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่พบพร่องทางการพูด	ร้อยละ
ลูกคนโต	29	8	27.58
ลูกคนกลาง	15	7	46.66
ลูกคนสุดท้อง	30	8	26.66
ลูกโหล	10	4	40.00

จากตารางที่ 23 แสดงว่าในปีการศึกษา 2521 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นลูกคนกลาง มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าลำดับลูกที่เกิดประเภทอื่น คือร้อยละ 46.66 รองลงมาคือนักเรียนที่เป็นลูกโหล คือร้อยละ 40.00 ส่วนนักเรียนที่เป็นลูกคนโต ลูกคนสุดท้อง ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 27.58 และ 26.66 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามระดับความรู้ของพ่อแม่
ในปีการศึกษา 2519

ระดับความรู้	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
มก.3, ม.6 หรือต่ำกว่า	21	15	71.42
มก.5, ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง	14	4	28.57
อุดมศึกษา	49	18	36.73

จากตารางที่ 24 แสดงว่าในปีการศึกษา 2519 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มก.3, ม.6 หรือต่ำกว่า มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าระดับความรู้ประเภทอื่น คือร้อยละ 71.42 รองลงมาคือนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น อุดมศึกษา คือร้อยละ 36.73 ส่วนนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มก.5, ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 28.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามระดับความรู้ของพ่อแม่
ในปีการศึกษา 2520

ระดับความรู้	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่พบพร่องทางการพูด	ร้อยละ
มศ.3, ม.6 หรือต่ำกว่า	26	7	26.92
มศ.5, ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง	16	5	31.25
อุดมศึกษา	39	7	17.94

จากตารางที่ 25 แสดงว่าในปีการศึกษา 2520 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มศ.5 ม.8 ถึงอาชีวศึกษา มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่าระดับความรู้ประเภทอื่น คือร้อยละ 31.25 รองลงมาคือ นักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มศ.3 ม.6 หรือต่ำกว่า คือร้อยละ 26.92 ส่วนนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น อุดมศึกษา ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 17.94 ตามลำดับ

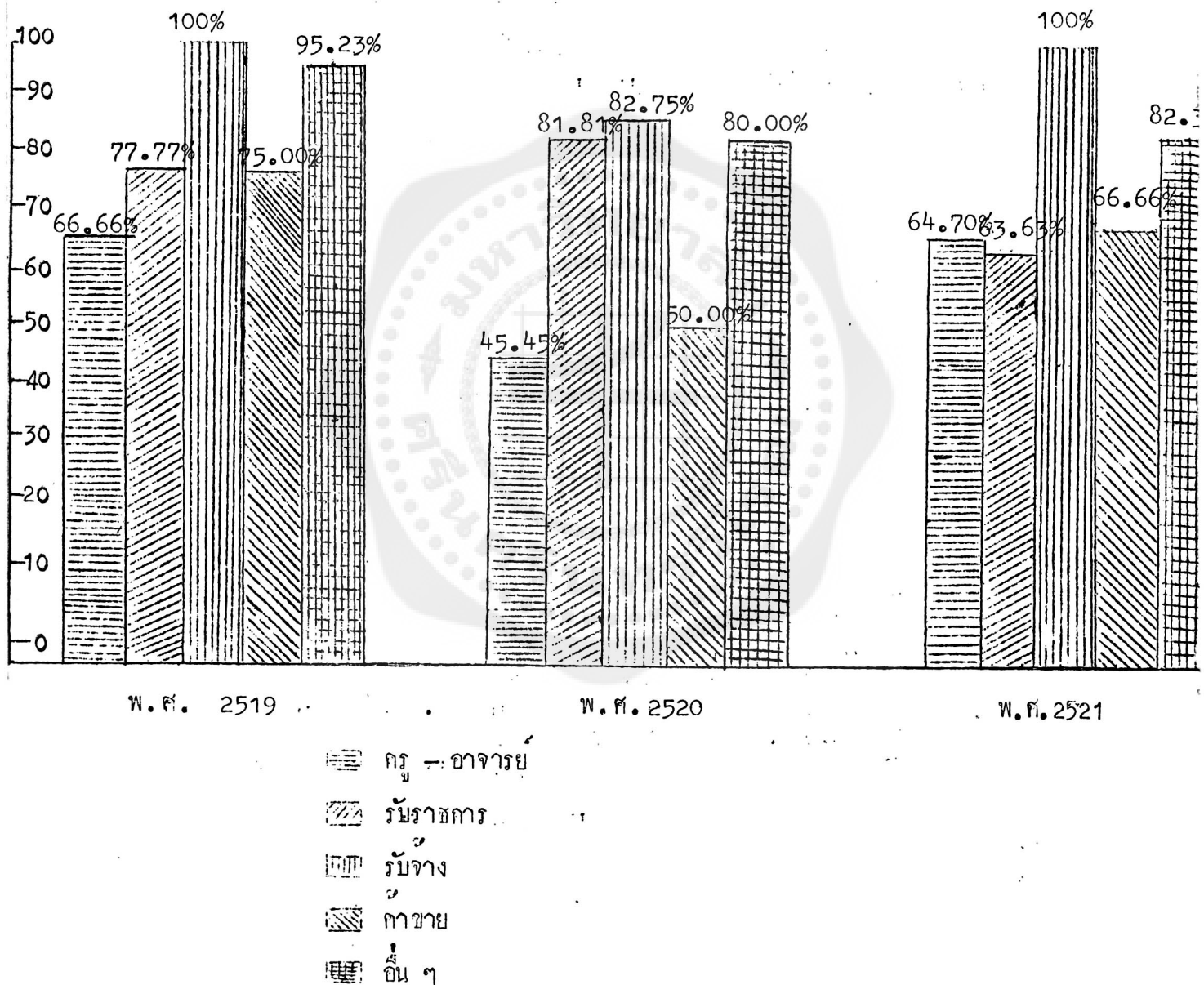
ตารางที่ 26 , เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามระดับความรู้ของพ่อแม่
ในปีการศึกษา 2521

ระดับความรู้	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียน ที่บกพร่องทางการพูด	ร้อยละ
มถ.3. ม.6 หรือต่ำกว่า	22	14	63.63
มถ.5, ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง	14	3	21.42
อุดมศึกษา	47	10	21.27

จากตารางที่ 26 แสดงว่าในปีการศึกษา 2521 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มถ.3 ม.6 หรือต่ำกว่า มีความบกพร่องทางการพูดมากกว่า ระดับความรู้ประเภทอื่น คือร้อยละ 63.63 รองลงมาคือ นักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มถ.5 ม.8 ถึงอาชีวศึกษา คือร้อยละ 21.42 ส่วนนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น อุดมศึกษา ซึ่งน้อยกว่าทุกประเภท คือร้อยละ 21.27 ตามลำดับ

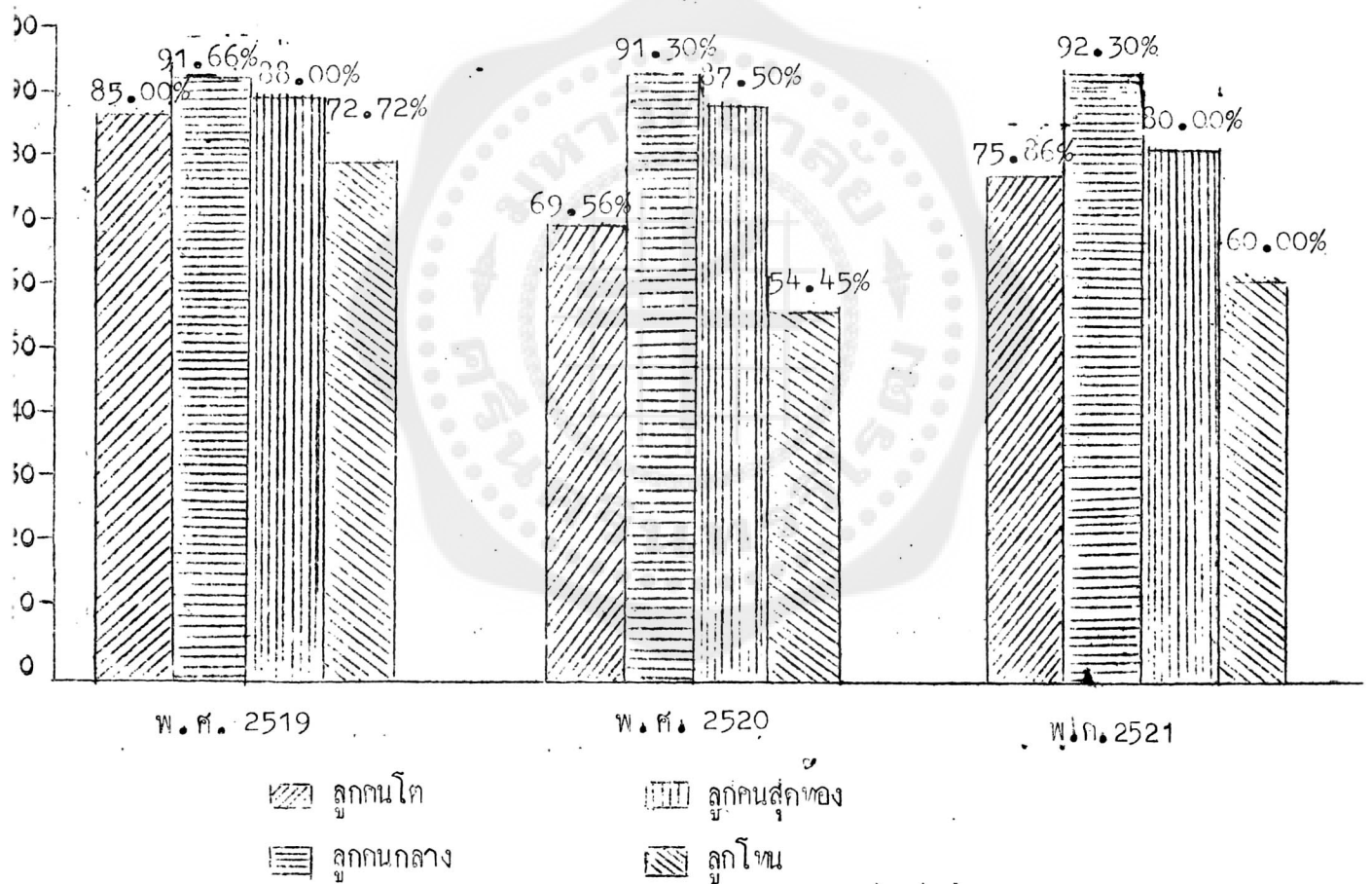
๒. เปรียบเทียบการร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูด

ภาพที่ 1 กราฟเปรียบเทียบการร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่บกพร่องทางการพูด ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่

จากภาพที่ 1 แสดงว่าในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีความบกพร่องทางการพูด เมื่อเปรียบเทียบทั้ง 3 ปี คือในปี พ.ศ. 2519-2521 แล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพรับจ้างมีความบกพร่องทางการพูดคิดเป็นร้อยละสูงกว่านักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพประเภทอื่น และแสดงว่าสูงกว่าอย่างเห็นได้ชัด

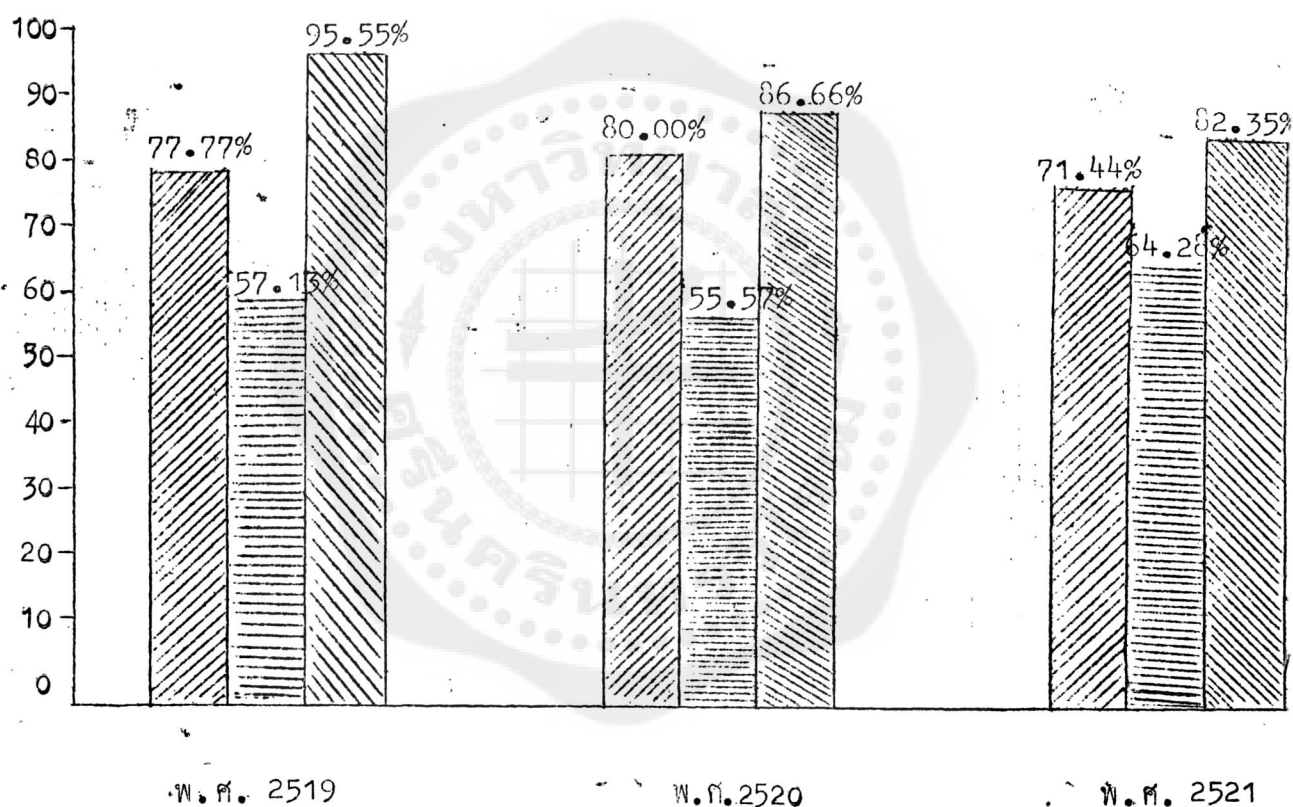
ภาพที่ 2 กราฟเปรียบเทียบการอยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่บ่งชี้ความบกพร่องทางการพูด ตามลักษณะลำคัมลูกที่เกิดขึ้น

จากภาพที่ 2 แสดงว่าในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีความบกพร่องทางการพูด เมื่อเปรียบเทียบทั้ง 3 ปี คือในปี พ.ศ. 2519 - 2521 แล้ว ปรากฏว่า นักเรียนที่เป็นลากนกลาง มีความบกพร่องทางการพูดเกิดเป็นร้อยละสูงกว่า นักเรียนที่มีลำคัมการเกิดประเภทอื่น และแสดงว่า สูงกว่าอย่างเห็นได้ชัด

ภาพที่ 3 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่มีความบกพร่องทางการพูด ตามลักษณะ ระดับความรู้ของพ่อแม่

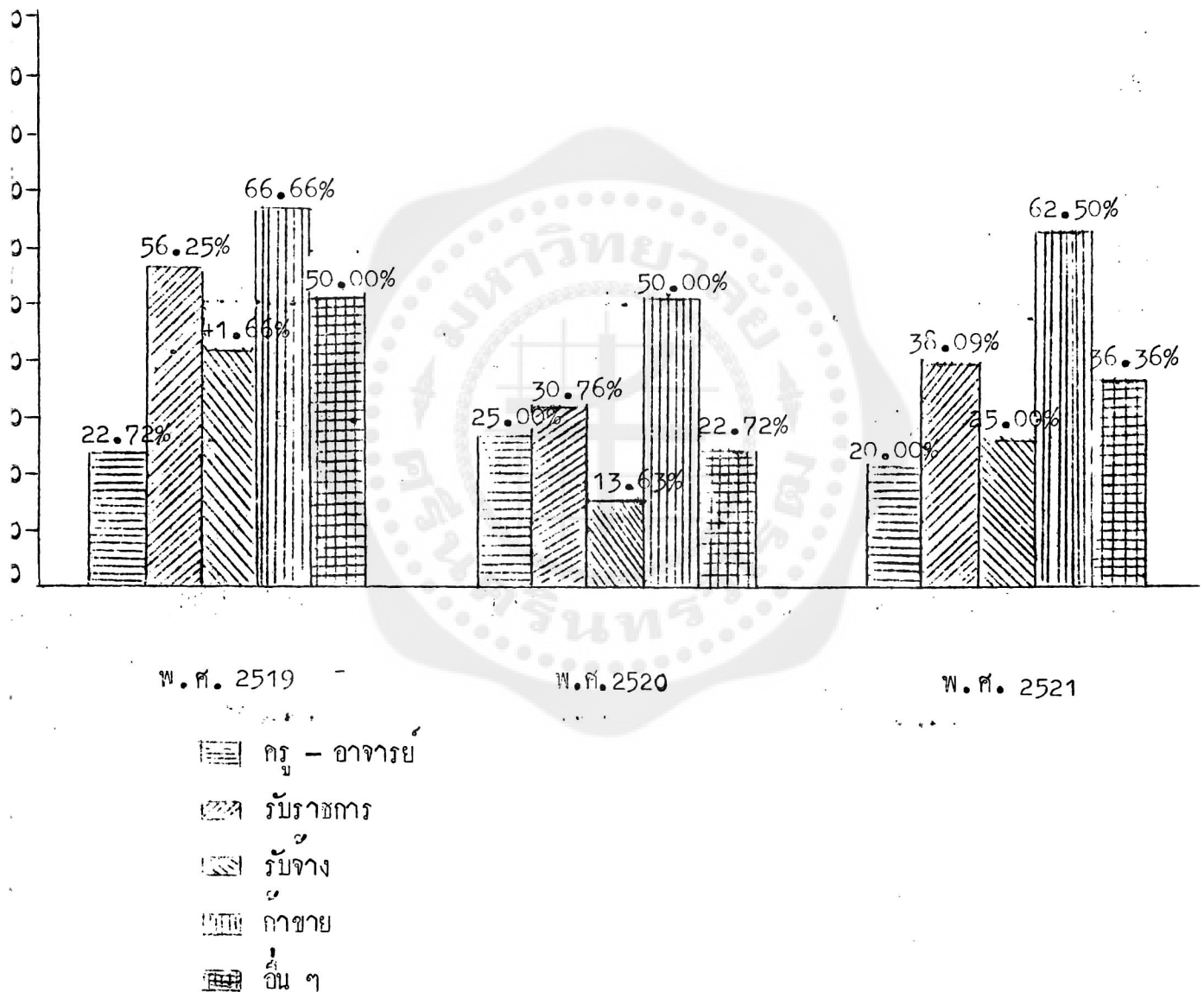
มก.3, ม.6 หรือต่ำกว่า

มก.5, ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง

อุดมศึกษา

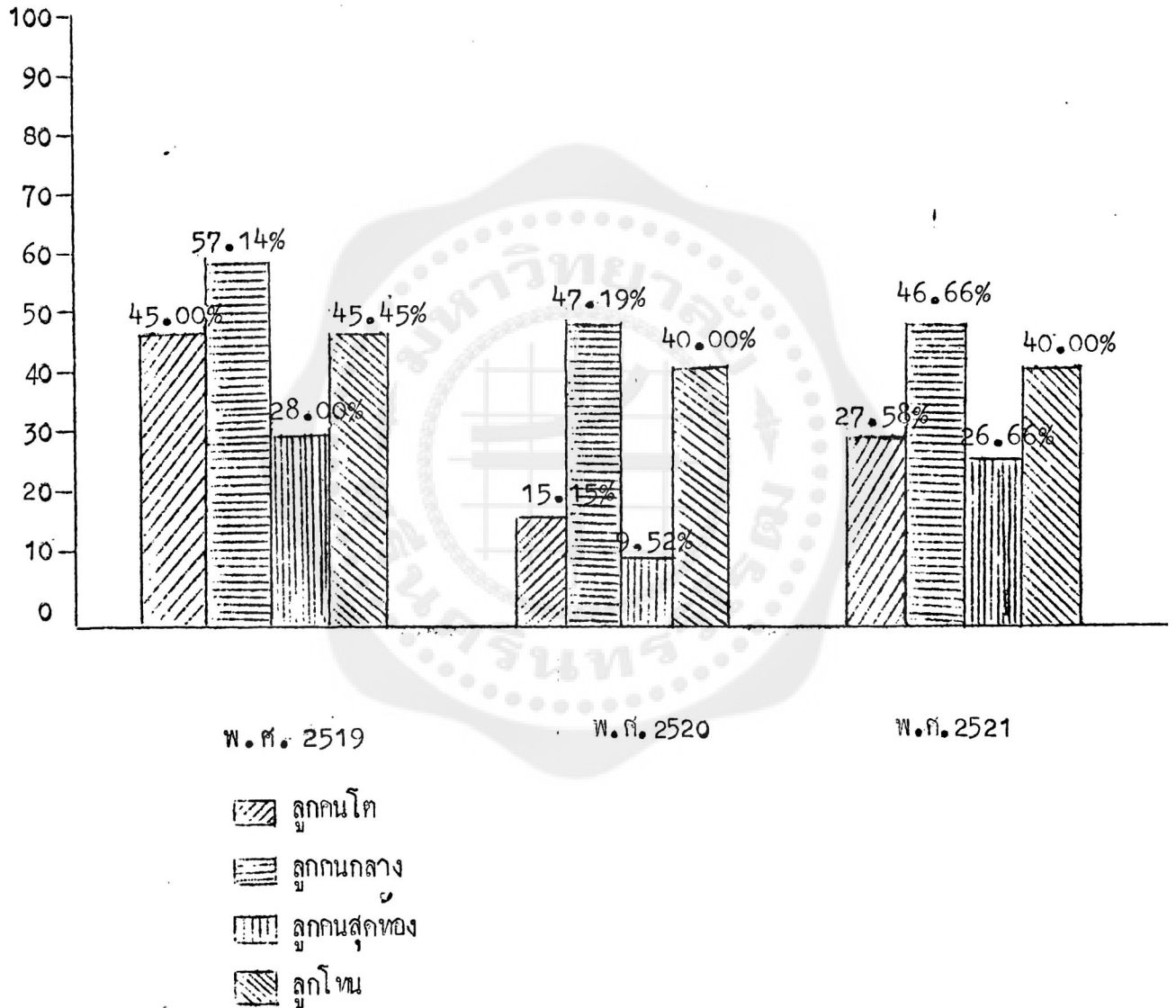
จากภาพที่ 3 แสดงว่าในนักเรียนกลุ่มชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีความบกพร่องทางการพูด เมื่อเปรียบเทียบทั้ง 3 ปี คือในปี พ.ศ.2519 - 2521 แล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น อุดมศึกษา มีความบกพร่องทางการพูดคิดเป็นร้อยละสูงกว่่านักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ประเภทอื่น และแสดงว่าสูงกว่าอย่างเห็นได้ชัด

ภาพที่ 4 กราฟเปรียบเทียบการร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่บกพร่องทางการพูด ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่

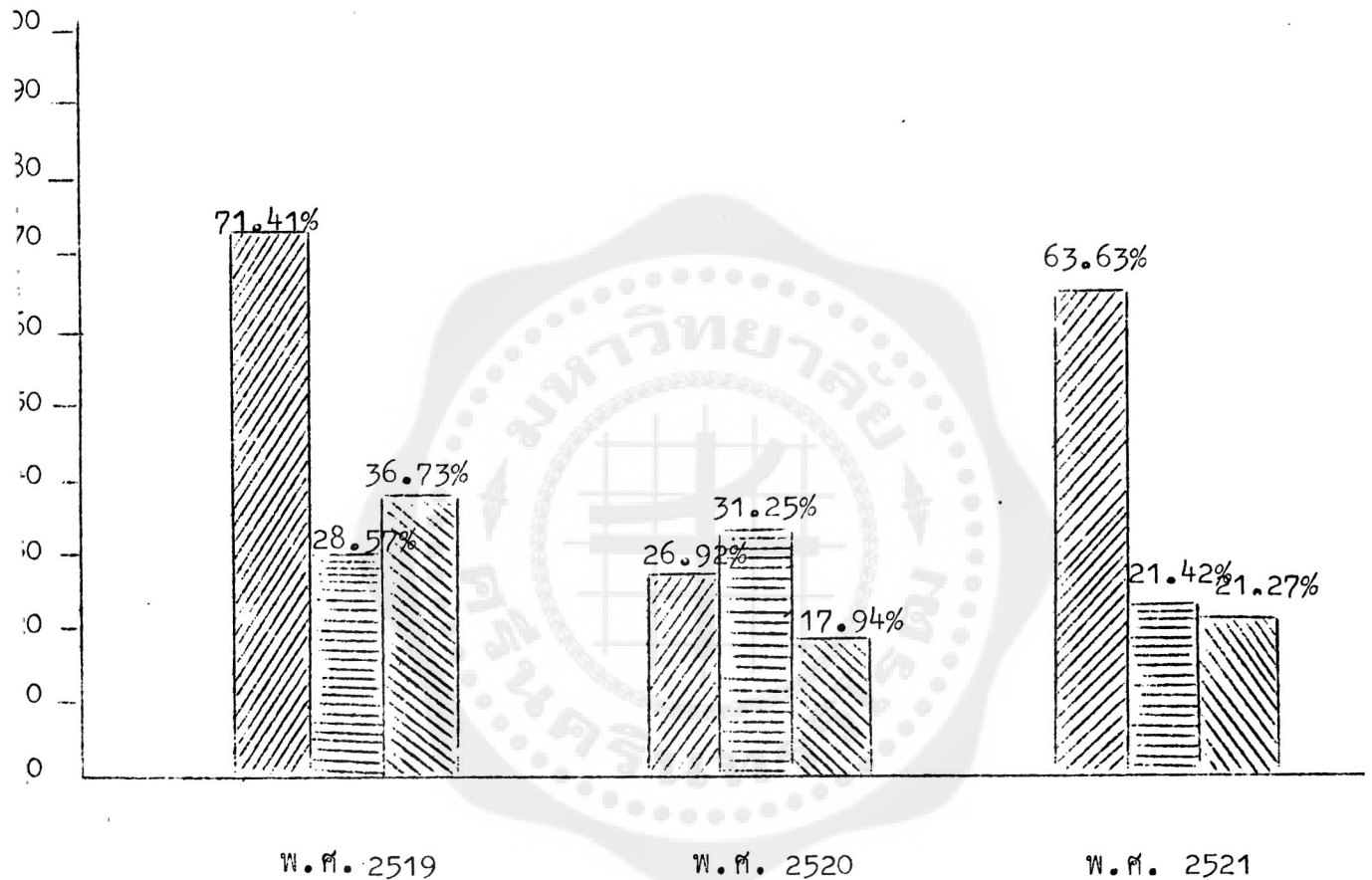
จากภาพที่ 4 แสดงว่าในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีความบกพร่องทางการพูด เมื่อเปรียบเทียบทั้ง 3 ปี คือในปี พ.ศ. 2519 - 2521 แล้ว ปรากฏว่า นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพค้าขาย มีความบกพร่องทางการพูดคิดเป็นร้อยละสูงกว่านักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพประเภทอื่น และแสดงว่าสูงกว่า อย่างเห็นได้ชัด

ภาพที่ 5 กราฟเปรียบเทียบการร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีพร่องทางการพูด ตามลักษณะลำดับลูกที่เกิด

จากภาพที่ 5 แสดงว่าในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีความบกพร่องทางการพูด เมื่อเปรียบเทียบทั้ง 3 ปี คือในปี พ.ศ. 2519 - 2521 แล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่เป็นลูกคนกลาง มีความบกพร่องทางการพูดคิดเป็นร้อยละสูงกว่า นักเรียนที่มีลำดับการเกิดประเภทอื่น และแสดงว่า สูงกว่าอย่างเห็นได้ชัด

ภาพที่ 6 กราฟเปรียบเทียบร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่มีความบกพร่องทางการพูด ตามลักษณะระดับความรู้ของพ่อแม่

- มศ.3, ม.6 หรือต่ำกว่า
- มศ. 5, ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง
- อุดมศึกษา

จากภาพที่ 6 แสดงว่าในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีความบกพร่องทางการพูด เมื่อเปรียบเทียบทั้ง ปี คือในปี พ.ศ.2519- 2521 แล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ชั้น มศ.3, 6หรือต่ำกว่า มีความบกพร่องทางการพูด คิดเป็นร้อยละสูงกว่านักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ประเภทอื่น และแสดงว่าสูงกว่าอย่างเห็นได้ชัด

3. ค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนนักเรียนที่สมัครสอบพร่องทางการพูด

ค่าเฉลี่ยร้อยละนักเรียนที่สมัครสอบพร่องทางการพูด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่ที่ต่างกัน ทั้ง 3 ปี

อาชีพพ่อแม่	ปีการศึกษา			รวม	ร้อยละ
	2519	2520	2521		
ครู-อาจารย์	8	5	10	23	58.93
รับราชการ	14	9	7	30	74.40
รับจ้าง	13	29	23	65	94.25
ค้าขาย	3	1	2	6	63.88
อื่น ๆ	20	16	14	50	85.86
	58	60	56	174	

ค่าเฉลี่ยร้อยละนักเรียนที่สมัครสอบพร่องทางการพูดชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่ที่ต่างกัน ทั้ง 3 ปี

อาชีพพ่อแม่	ปีการศึกษา			รวม	ร้อยละ
	2519	2520	2521		
ครู-อาจารย์	5	5	5	15	22.57
รับราชการ	9	4	8	21	41.66
รับจ้าง	5	3	6	14	26.76
ค้าขาย	4	2	5	11	59.72
อื่น ๆ	14	5	4	23	36.36
	37	19	28	85	

ค่าเฉลี่ยร้อยละนักเรียนที่มีขอบพรวงทางการพูดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตามระดับความรู้ของพ่อแม่ ทั้ง 3 ปี

ระดับความรู้	ปีการศึกษา			รวม	ร้อยละ
	2519	2520	2521		
ม.ศ.3, ม.6 หรือต่ำกว่า	7	8	5	20	76.40
ม.ศ.5, ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง	8	10	9	27	75.66
อุดมศึกษา	43	38	42	123	
	58	56	56	170	

ค่าเฉลี่ยร้อยละนักเรียนที่มีขอบพรวงทางการพูด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตามระดับความรู้ของพ่อแม่ ทั้ง 3 ปี

ระดับความรู้	ปีการศึกษา			รวม	ร้อยละ
	2519	2520	2521		
ม.ศ.3, ม.6 หรือต่ำกว่า	15	7	14	36	53.65
ม.ศ.5, ม.8 หรืออาชีวชั้นสูง	4	5	3	12	27.08
อุดมศึกษา	18	7	10	35	25.31
	37	17	27	63	

ค่าเฉลี่ยร้อยละนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการพูด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตามลักษณะลำดับการเกิดที่ต่างกัน ทั้ง 3 ปี

ลำดับลูกที่เกิด	ปีการศึกษา			รวม	ร้อยละ
	2519	2520	2521		
ลูกคนโต	17	16	22	55	76.80
ลูกคนกลาง	12	21	12	45	91.75
ลูกคนสุดท้อง	25	14	16	55	85.16
ลูกโหล่น	11	6	6	23	62.39
	65	57	56	178	

ค่าเฉลี่ยร้อยละนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการพูดชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตามลักษณะลำดับการเกิดที่ต่างกัน ทั้ง 3 ปี

ลำดับลูกที่เกิด	ปีการศึกษา			รวม	ร้อยละ
	2519	2520	2521		
ลูกคนโต	9	5	8	22	29.24
ลูกคนกลาง	16	10	7	33	50.33
ลูกคนสุดท้อง	7	2	8	17	21.39
ลูกโหล่น	5	2	4	11	41.81
	37	19	27	83	

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาข้อบกพร่องทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และเปรียบเทียบนักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพต่างกัน, ระดับความรู้ต่างกัน และลำดับการเกิดที่ต่างกัน ว่าจะมีข้อบกพร่องทางการพูดต่างกันหรือไม่

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชายหญิง จำนวน 213 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชายหญิง จำนวน 240 คน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2519 - 2521

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบทดสอบเสียงภาษาพูดของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับโรงพยาบาลรามาคดีและกรมสามัญศึกษา จัดทำให้ ซึ่งประกอบด้วย

- ก. แบบประวัติของนักเรียน
- ข. แบบทดสอบเสียงภาษาพูด
- ค. แบบบันทึกการออกเสียงภาษาพูด

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบกรอกประวัติของนักเรียนให้พ่อแม่เป็นผู้กรอก ส่วนการทดสอบเสียงภาษาพูด ผู้วิจัยเป็นผู้ทดสอบของ ณ ห้องบริการข้อบกพร่องของการพูดของโรงเรียนประถมศึกษา ฯ ได้ข้อมูลสำหรับวิเคราะห์ทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ จัดกระทำโดยใช้วิธีการทางสถิติคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1. หากการอยละ

2. เปรียบเทียบการอยละ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์การอยละของนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการพูด จำแนกตามอาชีพพ่อแม่ระดับความรู้ของพ่อแม่ และลำดับการเกิด ปรากฏผลดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาชีพของพ่อแม่

1.1.1 นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพต่างกัน ได้แก่ อาชีพครู-อาจารย์, รับราชการ, รับจ้าง, ค้าขายและอื่น ๆ

1.1.2 สภาพแวดล้อม

นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพครู-อาจารย์ สภาพการในบ้านพ่อแม่จะเอาใจใส่ต่อการเรียนของลูก เนื่องจากพ่อแม่มีสภาพการทำงานใกล้ชิดต่อการศึกษา เด็กก็ควรจะมีการพูดได้ดีกว่า เพราะการเป็นครู-อาจารย์ จะมีการระมัดระวังการพูดอยู่เสมอ

นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพรับราชการ สภาพการทำงาน of พ่อแม่ไม่เกี่ยวข้องกับ การศึกษามากนัก แต่การพูดก็จะได้มาจากสิ่งแวดล้อมทั่ว ๆ ไป ไม่ต้องระมัดระวัง อย่างอาชีพครู-อาจารย์ เด็กก็ควรจะมีภาษาพูดตามสบาย

นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพรับจ้าง สภาพการทำงาน of พ่อแม่มีหลายอย่าง เช่น งานประจำได้ ก็ไม่ต้องเปลี่ยนงานบ่อย บางรายต้องเปลี่ยนงานบ่อย พ่อแม่จะมี ความยุ่งยากและกังวลใจกับงาน ความเป็นอยู่ภายในครอบครัวอาจจะราบรื่นหรือไม่ราบรื่น การพูดก็อาจจะไม่สะดวกเท่าที่ควรได้ พ่อแม่ไม่ค่อยจะมีเวลาพูดกับลูก แม้เป็นแบบอย่างที่ดีในการพูดของลูก (Judson S. Brown , 1949)

นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพค้าขาย สภาพสิ่งแวดล้อมของร้านค้า นั้น เด็กจะพบ คนมากหน้าหลายตา การพูดก็จะได้มาจากลูกค้าหรือมาติดต่อกับการค้า เด็กก็จะพูดตาม สะดวกสบาย เอาแบบอย่างผู้มาติดต่อก็เป็นได้

นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพอื่น ๆ ได้แก่พ่อแม่ทำงานส่วนตัว ประกอบอาชีพส่วนตัว เด็กก็อาจจะพบปะกับบุคคลอื่นบ้าง พ่อแม่จะมีส่วนใกล้ชิดกับเด็ก การพูดคุยจึงได้จากคนภายใน บ้านและพ่อแม่

1.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับระดับความรู้ของพ่อแม่

1.2.1 นักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ต่างกัน ได้แก่ ม.ศ.3, ม. 6 หรือต่ำกว่า, ม.ศ. 5, ม.8 ถึงอาชีวศึกษาชั้นสูงและอุดมศึกษา

1.2.2 สภาพแวดล้อม

นักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ ม.ศ.3 ม.6 หรือ ต่ำกว่า ถ้าอาจจะต้องขึ้นกับการงานที่ประกอบอาชีพและถิ่นที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อมอาจจะมีผลต่อการพูดของเด็กได้

นักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ ม.ศ.5 ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง การประกอบอาชีพและ การงานและถิ่นที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อม และระดับความรู้สูงกว่า ม.ศ. 3 , ม.6 หรือ ต่ำกว่า ก็น่าจะมีผลทำให้เด็กพูดได้ดีขึ้น

นักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ อุดมศึกษา ซึ่งเราถือว่าเป็นผู้มีความรู้ชั้นสูงและ กว้างขวางกว่าความรู้ทุกระดับ สภาพความเป็นอยู่ ตลอดจนการอบรมสั่งสอนลูกก็มักจะดี มี หลักเกณฑ์ ตามความรู้ที่ได้เล่าเรียนมา การพูดของเด็กก็ควรค่อนข้างจะบกพร่องน้อยที่สุด

1.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลำดับลูกที่เกิดหรือลำดับการเกิดของลูกต่างกัน

1.3.1 นักเรียนที่มีลำดับลูกที่เกิดต่างกัน ได้แก่ ลูกคนโต ลูกคนกลาง ลูกคนสุดท้ายและลูกโหล

1.3.2 สภาพแวดล้อมและการเลี้ยงดู

นักเรียนที่เป็นลูกคนโต ไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชาย พ่อแม่มักเอาใจใส่มาก ตั้งแต่ เด็กเพราะเพิ่งมีลูกคนแรก การพูดของเด็กก็น่าจะไม่มีปัญหามากนัก

นักเรียนที่เป็นลูกคนกลาง ไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชาย พ่อแม่มักจะไม่ค่อยเอาใจใส่ เท่าไรนัก มักจะทอดทิ้งให้พี่ ๆ เลี้ยงเสียเองบ้าง เด็กจะขาดความรักและความอบอุ่นไป และพบว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์ ผลจะกระทบกระเทือนทำให้การพูดของเด็กช้าไป

นักเรียนที่เป็นลูกคนสุดท้าย ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย พ่อแม่พี่น้องจะเอาใจใส่ให้ความรักอย่างอบอุ่น เพราะถือว่าเป็นลูกคนสุดท้ายซึ่งใคร ๆ ก็สนใจ. การพูดของเด็กจะทำให้มีการพัฒนา

นักเรียนที่เป็นลูกโหล ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย พ่อแม่จะเอาใจใส่ให้ความรักมากที่สุด เพราะเป็นลูกคนเดียว ปัญหาทางด้านอารมณ์คงไม่มีปัญหาอะไร การพูดของเด็กก็จะมีพัฒนาการด้วย

2. การวิเคราะห์ความแตกต่างข้อบกพร่องทางการพูด ใช้ชั้นเดียวกันจำนวน 3 ปี (พ.ศ. 2519 - 2521)

2.1 นักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพต่างกัน

2.1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 3 ปี ที่พ่อแม่มีอาชีพครู-อาจารย์ มีข้อบกพร่องทางการพูด ร้อยละ 58.93, รับราชการ 74.40, รับจ้าง 94.25 ค้าขาย 63.88 และอื่น ๆ 85.86 ดังนั้นนักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพเป็นครู-อาจารย์ มีข้อบกพร่องทางการพูดต่ำสุด และสูงสุดได้แก่อาชีพรับจ้าง

2.1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 3 ปี ที่พ่อแม่มีอาชีพครู-อาจารย์ มีข้อบกพร่องทางการพูด ร้อยละ 22.57 รับราชการ ร้อยละ 41.66, รับจ้าง ร้อยละ 26.76, ค้าขาย ร้อยละ 59.72 และอื่น ๆ ร้อยละ 36.36 ดังนั้นนักเรียนที่พ่อแม่มีอาชีพเป็นครู-อาจารย์ มีข้อบกพร่องทางการพูดต่ำสุด และสูงสุดได้แก่อาชีพค้าขาย

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าอัตราของข้อบกพร่องทางการพูดของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นต่างกัน และอัตราของข้อบกพร่องทางการพูดของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นั้นก็ต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งตรงกับสมมุติฐานข้อ 1

2.2 นักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ต่างกัน

2.2.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 3 ปี ที่พ่อแม่มีระดับความรู้ ม.3, ม.6 หรือต่ำกว่ามีข้อบกพร่องทางการพูด ร้อยละ 76.40, ม.ศ. 5, ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง ร้อยละ 75.66 และอุดมศึกษาร้อยละ 88.19 ดังนั้นนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ ม.ศ. 5, ม. 8 ถึงอาชีวชั้นสูง มีข้อบกพร่องต่ำสุดและสูงสุดได้แก่ ระดับความรู้อุดมศึกษา

2.2.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 3 ปีที่พ่อแม่มีระดับความรู้ ม.ศ.3, ม.6 หรือต่ำกว่ามีขอบการพุดร้อยละ 53.65, ม.ศ. 5, ม.8 ถึงอาชีวชั้นสูง ร้อยละ 27.08 และอุดมศึกษา ร้อยละ 25.31 ดังนั้นนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ อุดมศึกษา มีขอบการพุดทางการพุดต่ำสุดและสูงสุด ได้แก่ ม.ศ.3, ม.6 หรือต่ำกว่า

ผลจากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า อัตราของขอบการพุดทางการพุด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นต่างกัน และอัตราของขอบการพุดทางการพุดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นั้นต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งตรงกับสมมุติฐาน ข้อ 2

2.3 นักเรียนที่มีลำดับลูกที่เกิดต่างกัน

2.3.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 3 ปี ที่เป็นลูกคนโตมีขอบการพุด ทางการพุด 76.80, ลูกคนกลางร้อยละ 91.75, ลูกคนสุดท้องร้อยละ 85.16 และลูกโหล ร้อยละ 62.39 ดังนั้นลูกคนกลางมีขอบการพุดทางการพุดสูงสุด และต่ำสุดได้แก่ลูกโหล

2.3.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 3 ปี ที่เป็นลูกคนโตมีขอบการพุดทางการพุดร้อยละ 29.24 ลูกคนกลางร้อยละ 50.33, ลูกคนสุดท้องร้อยละ 21.39 และลูกโหลร้อยละ 41.81 ดังนั้นลูกคนกลาง มีขอบการพุดสูงสุดและต่ำสุด ได้แก่ลูกคนสุดท้อง

ผลจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า อัตราของขอบการพุดทางการพุดของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่างกัน และอัตราของขอบการพุดทางการพุดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นั้นต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งตรงกับสมมุติฐานข้อ 3

อภิปรายผล

1. การวิเคราะห์ขอบการพุดทางการพุดของนักเรียนที่พ่อแม่ มีอาชีพต่างกันรวม 3 ปี

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาชีพ จากการวิเคราะห์พบว่า อาชีพของพ่อแม่ที่ไม่เหมือนกันนั้น มีความแตกต่างกันในด้านฐานะและรายได้ประจำเดือนค่าสุด 2,000 บาท และ สูงสุด 40,000 บาท บางครอบครัวรายได้อาจจะไม่ค่อยจะพอใช้ ส่วนบางรายได้เหลือเพื่อ จึงทำให้เด็กมีความเป็นอยู่ ดังนั้นการได้รับภาษาพุดจึงทำให้ไม่ตกเทียมกันก็เป็นได้

1.2 สภาพสิ่งแวดล้อม นักเรียนที่พ่อแม่เป็นครู-อาจารย์ รู้สึกว่าจะมีโอกาสใน

การสอนพูดได้ดีกว่าอาชีพอื่นๆ เพราะอาชีพของครู-อาจารย์ย่อมเป็นแบบอย่างที่ดีได้ อาชีพรับราชการนั้น มีบางอย่างไม่อยู่ภายใต้ มีการโยกย้ายไปในที่ต่างๆ เด็กอาจจะได้รับภาษาถิ่นมากก็จะทำให้พูดผิดไปไม่ชัดเจน อาชีพรับจ้าง คำนวณเวลาที่อยู่กับลูกคงน้อย หรือมีการเปลี่ยนงานบ่อย ๆ ครอบครัวก็จำเป็นต้องย้ายตาม เด็กอาจจะต้องปรับตัวตามสิ่งแวดล้อม จะมีผลต่อการพูดได้ ส่วนอาชีพค้าขายยังเป็นร้านค้า เด็กจะพบผู้คนมากมายหลายตา ได้ยินได้ฟังต่าง ๆ กันไป การพูดของเด็กจะปรับตามสภาพที่ได้พบได้เห็นนั้น ๆ อาชีพนอกจากนี้เช่น อาชีพส่วนตัว พ่อแม่อาจจะทอดทิ้งครอบครัวไปบางครั้งคราว หรืออาจได้เปลี่ยนแบบการพูดจากคนมาร่วมงานนั้นได้

2. วิเคราะห์ขอบกพร่องทางการพูดของนักเรียนที่พ่อแม่มีระดับความรู้ต่างกันรวม 3 ปี

2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับระดับความรู้ จากการวิเคราะห์พบวาระดับความรู้ของพ่อแม่ซึ่งต่างกันมาก มีพ่อแม่จบตั้งแต่ชั้นปีที่ 4 ถึงปริญญาเอก แสดงให้เห็นว่าการศึกษาจากพ่อแม่ที่จะแนะนำเด็ก หรือการพูดยอมจะแตกต่างกันอย่างมากตามระดับความรู้ ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาแตกต่างกัน เช่น เด็กบางรายอาจจะมีความรู้เรื่องคำมากกว่าอีกรายหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่อายุเท่ากัน

2.2 สภาพสิ่งแวดล้อม ระดับความรู้ของพ่อแม่เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการทางภาษา เด็กในสังคมชั้นสูงและเศรษฐกิจที่บ้านดีจะมีพัฒนาการทางภาษาคดีกว่าเด็กที่บ้านมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ (Mc. Carthy , 1930)

3. การวิเคราะห์ขอบกพร่องทางการพูดของนักเรียนที่สำคัญการเกิดต่างกัน รวม 3 ปี

3.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลำดับการเกิดของลูกที่ต่างกัน ความรักและการเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่ ทำให้ลูกกลายเป็นเด็กมีปัญหาด้านอารมณ์, มีปัญหาด้านการปรับตัวบ้าง ลูกคนกลางมักถูกลืมเพราะพ่อแม่จะไปเอาใจใส่น้องซึ่งเล็กกว่า ทำให้เด็กเกิดการคับข้องใจ เก็บตัวเงียบ ไม่พูดจาหรือพูดน้อย

3.2 สภาพสิ่งแวดล้อม นักเรียนที่สำคัญการเกิดต่างกันได้แก่ ลูกคนโต ลูกคนกลาง ลูกคนสุดท้องและลูกโตน สภาพการเลี้ยงดูและการเอาใจใส่ต่างกัน เช่น ลูกคนโต, ลูกคนสุดท้องและลูกโตน พ่อแม่ส่วนจะเอาใจใส่และให้ความรักมากกว่าลูกคนอื่น ส่วนลูกคนกลางนั้นมักจะถูกทอดทิ้ง เด็กจึงมีความเก็บกดในทางด้านอารมณ์ได้ จะแสดงอาการกร้าวร้าวด้วย

กิริยาท่าทาง หรือการไม่พูดเสียเลย ๆ ซึ่งจะทำให้การพูดเสียไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลขอบพรวงทางการพูดของนักเรียนตามลักษณะอาชีพของพ่อแม่ ระดับความรู้ของพ่อแม่และลำดับการเกิดของลูกที่แตกต่างกันดังกล่าวนำมา 3 ข้อ แล้วนั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นเด็กที่อายุระหว่าง 7 - 8 ปี จากการค้นคว้าศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการเปล่งเสียง จะสามารถออกเสียงทุกเสียงได้ชัด (Templin, 1957) ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นเด็กที่ผ่านการฝึกการแก้ไขมาแล้ว และมีเด็กมาเข้าใหม่ในชั้นนี้บ้าง ซึ่งผลของการสำรวจขอบพรวงทางการพูดนั้นลดลงเป็นอันมาก (ประสงค์ ราชณสุข 2518) ในการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ผลของการสำรวจขอบพรวงทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในลักษณะใดก็แตกต่างกัน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะในลักษณะใดก็แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลที่วิเคราะห์ในข้อ 1, 2, 3 ดังกล่าวแล้ว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อโรงเรียนประถมศึกษา

- 1.1 อาจารย์ผู้สอนควรเป็นผู้ที่พูดภาษาไทยให้ชัดเจนถูกต้อง เป็นแบบอย่าง เช่น การออกเสียงตัว ร,ล และเสียงควบกล้ำ ร,ล ซึ่งนักเรียนมักพูดไม่ชัด อาจจะเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนไม่ท่วงถึงแก้ไขเด็กก็เป็นได้ หรืออาจารย์ผู้สอนเองพูดไม่ชัด หรือไม่สนใจแก้ไขปรับปรุงตัวเองก็อาจจะเป็นได้ ปัญหาเหล่านี้ก็อาจจะทำให้เด็กพูดไม่ชัดได้
- 1.2 นิสิตฝึกสอนที่มาฝึกสอนก็ควรเป็นผู้พูดภาษาไทยให้ชัดเจนถูกต้อง อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง จึงควรทบทวนการพูดภาษาไทยของนิสิต หรือส่งไปให้บริการแก้ไขข้อบกพร่องทางการพูดทดสอบแนะนำหรือแก้ไขเสียก่อน

2. ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- 2.1 ทางมหาวิทยาลัยควรควรจัดส่งนิสิตที่เรียนสาขาที่เรียนจบแล้วจะออกไปเป็นครู-อาจารย์ เข้าทดสอบการพูดและแก้ไขการพูด ที่โครงการพัฒนาการพูด
- 2.2 ทางมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมงานด้านการพัฒนาการพูดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเปิดการสอนวิชาการแก้ไขการพูดขึ้น หรือจัดให้มีการอบรมระยะสั้นแก่ครู - อาจารย์ บุคคลทั่วไปที่สนใจ

3. ข้อเสนอแนะต่อผู้ปกครอง

- 3.1 ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน เมื่อพบว่า บุตรหลาน มีปัญหาการพูดไม่ชัด โปรดอย่าคิดว่าเด็กโตแล้วก็จะพูดชัดเอง การเริ่มแก้ไขเสียแต่ยังเด็กก็จะเป็นการดี ถ้าปล่อยทิ้งไว้จนโตก็จะแก้ไขลำบาก อีกทั้งจะเกิดปัญหาติดตัวเด็กไป ทำให้การปรับตัวเข้ากับเพื่อนฝูงลำบาก
- 3.2 ผู้ปกครองควรแนะนำบุตรหลานให้เข้าคลินิกฝึกพูดของทางโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งช่วยฝึกการพูดของเด็กที่บ้านด้วย

เอกสารอ้างอิง

ประสงค์ ราชเดช การสำรวจและแก้ไขข้อบกพร่องทางการพูด , เอกสารวิจัย

ฉบับที่ 1 , คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2519

82 หน้า

วิชาชนวิทยาสีหี, พระ แบบฝึกหัดอ่านหนังสือไทย เล่ม 3 ฉบับปรับปรุง

โรงพิมพ์จุรัสสา 2516 , 60 หน้า

ศรียา - ประภัสร นิยมธรรม พัฒนาการทางภาษา , โรงพิมพ์ เจริญพัฒน์

97 ตรอกวัดหงส์ เจริญพาสณ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 6

2518 หน้า 1 - 50

ศึกษาศิการ, กระทรวง กรมวิชาการ แบบเรียนภาษาไทย เล่ม 3

โรงพิมพ์จุรัสสา 2515 , 309 หน้า

Berry , Mildred F., and Eisenson John, Speech Disorders,

New York: Appleton Century Crofts, 1956 573 pp.

Sommers, Ronald K., The Therapy Program, edited by Rolland

J. Van Hattum, Clinical speech in the school in

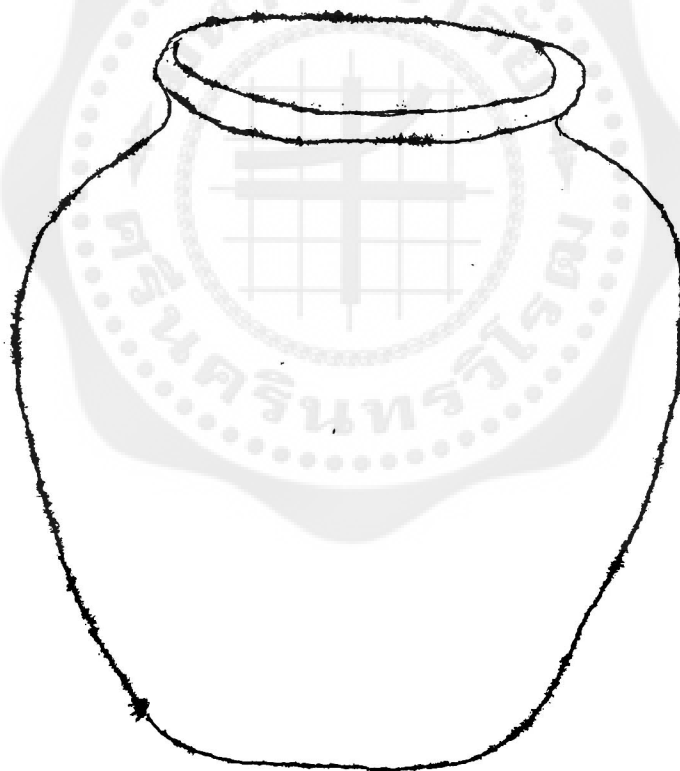
the Schools, 2 nd printing, Charles C. Thomas, Publisher:

Springfield, Illinois, 1970, 381 pp.

ภาคผนวก

ตัวอย่างภาพที่ใช้ทดสอบสำหรับเด็กชั้นประถมต้น

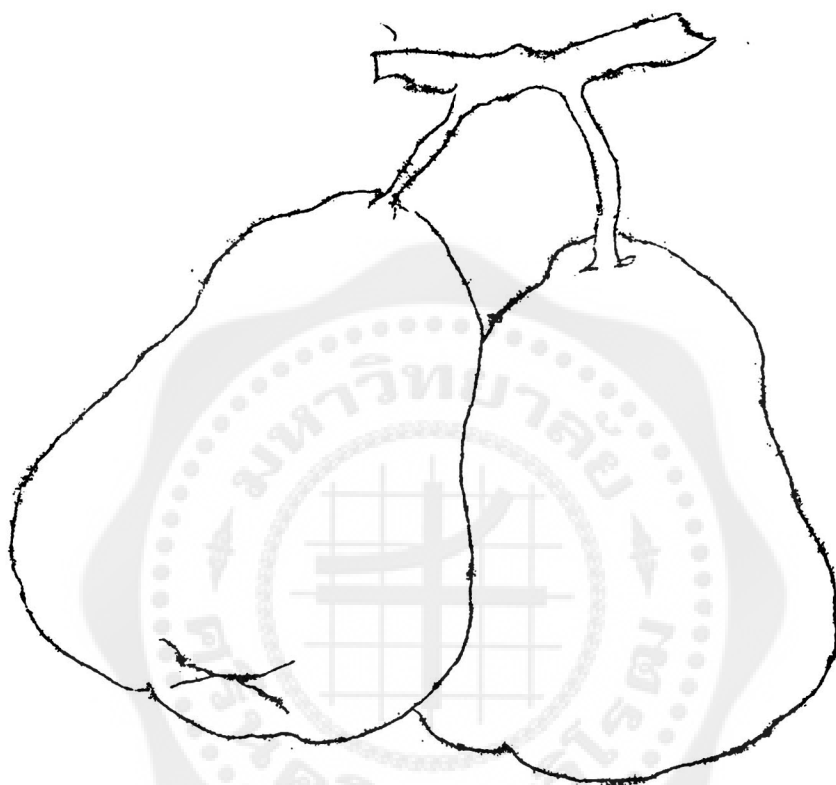

แบบทดสอบเสียงพยัญชนะ

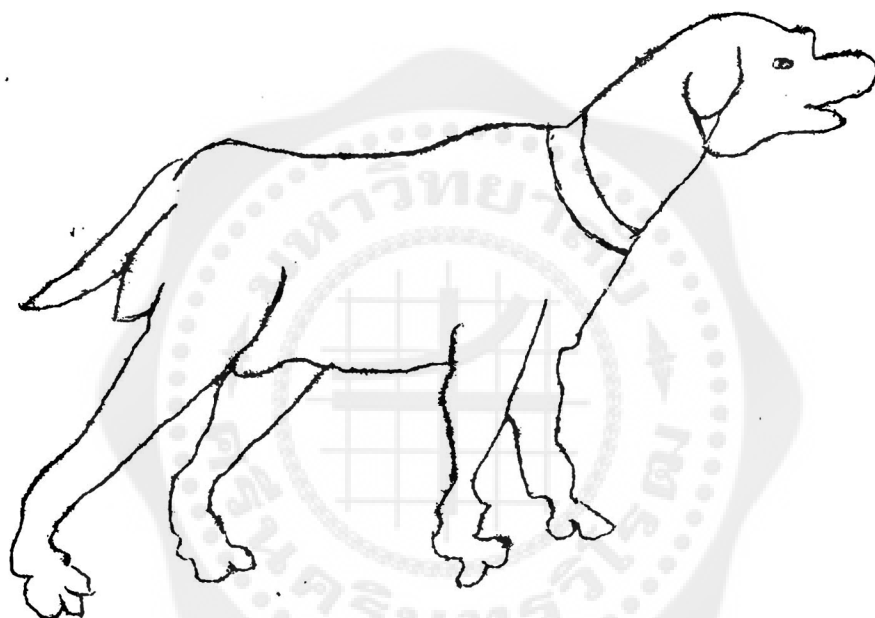
ภาพทดสอบจำนวน 101 ภาพ ขอสงวนลิขสิทธิ์ จึงไม่สามารถนำมาลงให้ครบได้

แบบทดสอบเสียงพยัญชนะควบกล้ำ

แบบทดสอบเสียงตัวสะกด

แบบทดสอบเสียงวรรณยุกต์

โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
บริการแก้ไขข้อบกพร่องทางการพูด

แบบกรอกประวัติ

ชื่อ _____ นามสกุล _____ อายุ _____ ปี วัน เดือน ปี เกิด _____
เพศ ชาย _____ หญิง _____ เชื้อชาติ _____ สัญชาติ _____

โรงเรียน _____ ชั้นเรียน _____

โรงเรียนเดิมชื่อ _____ จบชั้น _____ เข้าเรียนที่โรงเรียนนี้

ชั้น _____ พ.ศ. _____

สถานที่เกิด 1. โรงพยาบาล _____

2. บ้านเลขที่ _____ ตรอก หรือซอย _____ ถนน _____

ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____

(ถ้าต่างประเทศ ขอรายละเอียดเพิ่มเติม)

ที่อยู่ปัจจุบัน _____

ชื่อบิดา _____

อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ของบิดา _____ รายได้เดือนละ _____

ชื่อมารดา _____

อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ของมารดา _____ รายได้เดือนละ _____

ชื่อผู้ปกครอง _____

อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ปกครอง _____ รายได้เดือนละ _____

การศึกษาชั้นสุดท้ายของบิดา _____

การศึกษาชั้นสุดท้ายของมารดา _____

การศึกษาชั้นสุดท้ายของผู้ปกครอง _____

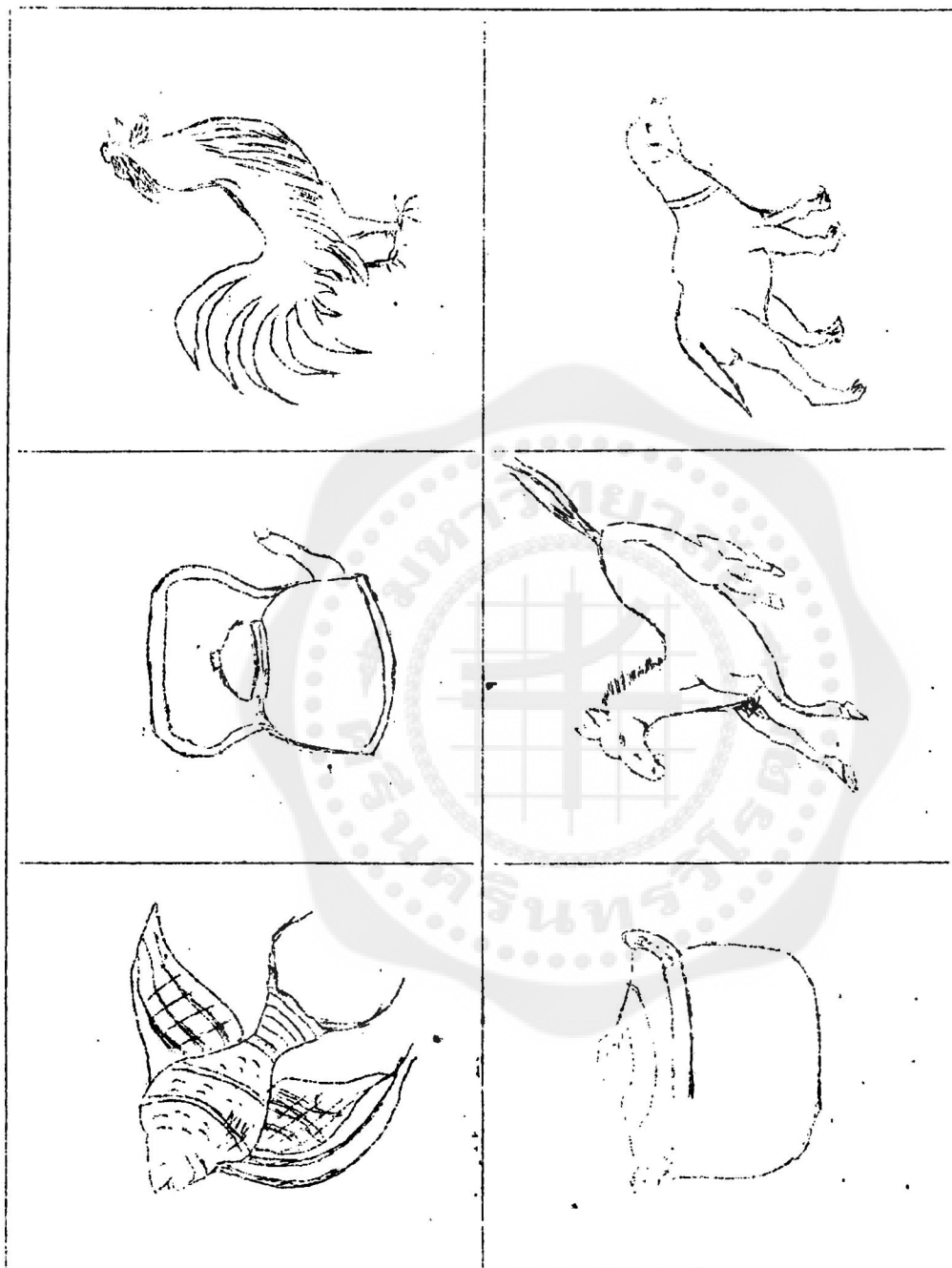
จำนวนพี่น้องรวมบิดา มารดา _____ คน หญิง _____ คน ชาย _____ คน

เป็นบุตรคนที่ _____ ฝ่ายใดคนที่ _____ ฝ่ายใดคนน้อง _____

บุตรบุญธรรม _____ เกิดในอุปการะ _____

วันทดสอบ _____ ภาค _____ ปีการศึกษา _____

ตัวอย่างภาพต้นฉบับแบบทดสอบการออกเสียงภาษาพูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

บันทึกการออกเสียงภาษาพูด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น
(แบบคัดแยก)

ขอแนะนำในการบันทึก

- เขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง เมื่อออกเสียงถูก
เขียนเครื่องหมาย (✕) ลงในช่อง เมื่อออกเสียงผิด
เขียนเครื่องหมาย (○) ลงในช่อง เมื่อออกเสียงหรือไม่ยอมออกเสียง

ในกรณีที่เด็กออกเสียงผิดของเขียนเติมลงไปในช่องว่างควยว่า คำที่ออกเสียงผิดนั้น
ออกเสียงผิดไปเป็นเสียงใด รูปพยัญชนะใด

ภาค 1 พยัญชนะ

หมู่ที่ 1 พยัญชนะเสียงกลาง 7 เสียง

1. ☐ บ. (ใบบัว)	2. ☐ ป. (ปู, ปากก)
3. ☐ ค. (เค้ก, คอกไม้)	4. ☐ ท. (เทา)
5. ☐ จ. (จาน, จิ้งจก)	6. ☐ ก. (กา, กิ่งไม้) ✓

หมู่ที่ 2 พยัญชนะเสียงสูง 7 เสียง

7. ☐ ฉ. (ฉิ่ง, ฉี่ฉี้อ)	8. ☐ ฝ. (ฝา, ฝน)
9. ☐ ถ. (ถงเทา, กระถาง)	10. ☐ ส. (สื้อ, สายสร้อย)
11. ☐ ณ. (นิง, ฉาบ)	12. ☐ ช. (ชวด, ชัย)
13. ☐ ห. (หุ, หอม)	

หมู่ที่ 3 พยัญชนะเสียงต่ำ 14 เสียง

14. ☐ ว. (วัง, วาว)	15. ☐ ฟ. (ฟาน, ฟัด)
16. ☐ ม. (หมู, มะม่วง)	17. ☐ ฟ. (ฟัน, ไฟ)
18. ☐ ข. (โซ, ขอ)	19. ☐ ท. (ทหาร, ช.)
20. ☐ ล. พ (ลิง, นาฬิกา)	21. ☐ ร. (เรือ, โรงเรือน)
22. ☐ น. (นก, หนู)	23. ☐ ย. (ยุ้ง, นกยูง)
24. ☐ ช. (ช้าง, เชือก)	25. ☐ ก. (กางก)
26. ☐ ง. (งู, เงาะ)	28. ☐ ฮ. (นกฮูก)

หมู่ที่ 4 พยัญชนะตัวสะกด 8 เสียง

28. ☐ แมง (งวงช้าง)	29. ☐ แมง (แวนตา, เพียนไซ)
30. ☐ แมง (แมงมุม)	31. ☐ แมง (กระต่าย, วายนน้ำ)
32. ☐ แมง (คาว)	33. ☐ แมง (ผักทอง, หนากอก)
34. ☐ แมง (เข็มขัด, มังคุด)	35. ☐ แมง (กบ, ตะเกียน)

หมู่ที่ 5 พยัญชนะกวางกล่าว 15 เสียง

36. ☐ กร. (กรงนก, ตะกรว)	37. ☐ กล. (กลอง)
38. ☐ กว. (กวาง)	39. ☐ ขร. (ขรุขระ)
40. ☐ ชล. (ชลุย)	41. ☐ ขว. (ขวาน)
42. ☐ กร. (กรู, กรก)	43. ☐ กล. (กลอง)
44. ☐ คว. (ควาย)	45. ☐ พร. (พระ, พริก)
46. ☐ พล. (พลั่ว, พล)	47. ☐ ผล. (แผล)
48. ☐ ปร. (มะปราง)	49. ☐ ปล. (ปลา)
50. ☐ ตร. (ทรว)	

ภาค 2 วรรณยุกต์ 5 เสียง

51. ☐ เสียงสามัญ (กา^๑มา)

52. ☐ เสียงเอก (โก^๑)

53. ☐ เสียงโท (หมา^๑)

54. ☐ เสียงตรี (มา^๑)

55. ☐ เสียงจัตวา (หมา^๑)

ภาค 3 สระ 27 เสียง

ภาค 3 สระ 27 เสียง

56. ☐ - ะ (กะทะ)

57. ☐ - ำ (นัย^๑ทาคน)

58. ☐ - ิ (เก^๑รื่องบิน)

59. ☐ - ี (กิน^๑สอ^๑สี่^๑แพ^๑)

60. ☐ - ึ (ชว^๑ค^๑หมึก)

61. ☐ - ุ (มื่อ^๑)

62. ☐ - ู (กุง^๑)

63. ☐ - ุ (ชม^๑พ^๑)

64. ☐ - ေး (เค^๑ก^๑เค^๑ละ^๑ล^๑ก^๑ม^๑ด^๑ล^๑)

65. ☐ - ေး (จ^๑ร^๑เซ^๑)

66. ☐ - ေး (พะ^๑)

67. ☐ - ေး (แม^๑ว^๑)

68. ☐ - ေး (โ^๑ทะ^๑)

69. ☐ - ေး (โ^๑บ^๑ณ^๑ณ^๑)

70. ☐ - ေး (ก^๑น^๑เก^๑าะ^๑ระ^๑สัง^๑)

72. ☐ - อย (ค^๑อก^๑น)

72. ☐ - ำ (แก^๑ว^๑น^๑ำ)

73. ☐ - ำ (ไม^๑ซึ^๑ค^๑ไฟ^๑)

74. ☐ - ေး (เส^๑า)

75. ☐ - ัว (ว^๑ัว)

76. ☐ - ေး (เก^๑ียง)

77. ☐ - ေး (เส^๑ื่อ)

78. ☐ - ้วย

79. ☐ - ้วย

80. ☐ - ေး

81. ☐ - ေး

82. ☐ - อย

สรุป

ในภาคพยางค์	เสียงกลาง (7)	พดนิค	เสียง	คือ
ในภาคพยางค์	เสียงสูง (7)	พดนิค	เสียง	คือ
ในภาคพยางค์	เสียงต่ำ (14)	พดนิค	เสียง	คือ
ในภาคพยางค์	ทวิสะกด (8)	พดนิค	เสียง	คือ
ในภาคพยางค์	ควมกลา (15)	พดนิค	เสียง	คือ
ในภาควรรณยุกต์	(5)	พดนิค	เสียง	คือ
ในภาคสระ	(27)	พดนิค	เสียง	คือ

ทั้งหมด 83 เสียง พดนิครวม เสียง

ภาค 4 ปัญหาอื่น ๆ ที่อาจพบ หรือสงสัยว่าเป็นความผิดปกติ

ทางพด

1. ทิศทาง
2. เสียง Voice ผิดปกติ
3. อาจมีปัญหาการพดเนื่องจากความผิดปกติทางสมอง
4. การไคยผิดปกติ
5. พดผิดปกติเนื่องจากอวัยวะออกเสียงบกพร่อง
6. อื่น ๆ ที่สงสัยว่าอาจเป็นปัญหาการพด

แบบทดสอบการออกเสียงพยางค์ในภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

แนงูไ้งานอย่งามไ้
สองเสื่อสอศายันนทา
โนนกบินรอกูกองชื้อ
ฝูงปลาในน้ำวายตามกัน
ปูเคินเปะปะกะลูกนอย
หมีใหญ่เริงราทาเข้าที
ไ้ป่าชันจาเสียงเจื้อยแจ้ว
สุนัขน้อยคอยเฝ้าเจ้าของมัน
หมูอวนอยายยายตัวเคิน
ชนะน้อยหอยโหนโยนตัวทิ้ง
นกฮูกครางชื่อฮานนากบ
ผึ้งโผบินบินวอนวอยตนไท

เหลาลิงเลี้ยวไล่ไล่เพ่งดู
ช้างป่าสับสนไลชนกัน
มานั้นหรือเคนสะบัดคักเสียงลั่น
นูนเตาชาสันดูชันคึก
กระรอกสอยเจาะลูกไม้ไ้ในนายหนี
กระต่ายมีสี่ขเทนเล่นชมจันทร์
โนนแนะแนวทางยาวยาวอยู่ณัน
ควายตัวนั้นซึมเซาคุเหงาจริง
อึ่งอ่างเพลิ้นโคกเลนเตนไ้เมิ่ง
เจ้ากวางว้างเหยาะย่างอยู่กลางไพร
แพะหลบโถมถลากลางป่าใหญ่
นกยูงไ้ผสมฟ้าเวลาเย็น

แบบทดสอบการออกเสียงพยางค์ในภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

1. คนกว่าเกรียคเครงครัดขาดความสุข
 2. ถนนสายนั้นขรุขระไบน้าเคิน
 3. คนฉลาดเขลาเบาปัญญาไม่น่ารัก
 4. หมันตรวจตราตริกตรองให้จงดี
 5. อย่าผัดผอนเผลอไผลไปเขาเรื่อง
 6. นกกลิ้งโคลงบินกลับมาเกาะโต๊ะ
 7. นายฉันทขวางชวนเสียดังขวัญ
 8. เธอเป็นคนประเปรี้ยวเปรื่องปราศ
 9. เด็กกลุ่มนี้คึกคักเสียงดังหัวเราะเพียะ
 10. เขาออกเสียงสระเอื้อะไม่ชัด.
-

โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ใบสำรวจข้อบกพร่องทางการพูดประเภทภาษาตอนปลาย

ชื่อ นามสกุล ชั้น

1. แฉ่งไม่งามอยู่งามไม่

☐ พยัญชนะเสียงต่ำ ง (งู, วาม, งาม)

☐ พยัญชนะเสียงต่ำ ม (ไม, ไ้)

2. เหล่าลิ่งเสียงไล่ไ้ไพภาษา

☐ พยัญชนะเสียงต่ำ ล (ลิ่ง, ไล้)

☐ พยัญชนะตัวสะกด ว (เลี้ยว)

☐ พยัญชนะตัวสะกด ก. (ไพภาษา)

3. สองเสื่อสอคล้ายนัยนทา

☐ พยัญชนะเสียงสูง ส (สอง, สอคล้าย)

☐ พยัญชนะตัวสะกด ย. (นัยนทา)

☐ เสียงสระ เอื้อ (เสื่อ)

4. ช้างป่าสับสนไล้ชนกัน

☐ พยัญชนะเสียงต่ำ ช (ช้าง, ชน)

☐ พยัญชนะตัวสะกด น (สน, กัน)

☐ เสียงสระ ไอ (ไล้)

5. โนนกบินร้องก้องชื่อ

☐ พยัญชนะเสียงกลาง ก (กา, กู, ก้อง)

☐ พยัญชนะเสียงกลาง บ (บิน)

6. มานันหรือเตนสะบักชักเสียง ลัน

- ☐ เสียงวรรณยุกต์ (เตน) _____
- ☐ เสียงวรรณยุกต์ (นา) _____
- ☐ พยัญชนะตัวสะกด ก (สะบัก) _____
- ☐ พยัญชนะตัวสะกด ง (เสียง) _____

7. ฝูงปลาในน้ำว่ายตามกัน

- ☐ พยัญชนะควบกล้ำ ปล (ปลา) _____
- ☐ สระ ำ (น้ำ) _____
- ☐ พยัญชนะตัวสะกด ม (ตาม) _____

8. นูนเตาชาลันกูชนิก

- ☐ พยัญชนะเสียงกลาง ท (เตา) _____
- ☐ พยัญชนะเสียงกลาง ก (กู, กี่) _____
- ☐ เสียงวรรณยุกต์ (ชา) _____

9. ปูเคินเปะปะกะลูกน้อย

- ☐ พยัญชนะเสียงกลาง ป (ปู, ปะ) _____
- ☐ สระ ะ (กะ) _____
- ☐ สระ เ - ะ (เปะ) _____

10. กระรอกคอยเจาะลูกไม้ไม้นายหนึ

- ☐ พยัญชนะควบกล้ำ กร (กระ) _____
- ☐ พยัญชนะเสียงต่ำ ก (คอย) _____
- ☐ พยัญชนะเสียงต่ำ น (นายหนึ) _____

11. หมีใหญ่เรืงร่าห่าเข้าที่

- ☐ พยัญชนะเสียงคำ ร (เรืงร่า) _____
- ☐ พยัญชนะเสียงคำ ท (ท่า, ที่) _____
- ☐ พยัญชนะเสียงคำ ย (ใหญ่) _____

12. กระจก่ายมีสุขเคนเล่นชมจันทร์

- ☐ เสียงวรรณยุกต์สามัญ (จันทร์, มี) _____

13. ไก่ป่าขันจาเสียงเจื้อยแจ้ว

- ☐ สระ - ่า (ป่า, จ่า) _____
- ☐ สระ เีย (เสียง) _____
- ☐ พยัญชนะเสียงกลาง จ (เจื้อยแจ้ว) _____
- ☐ พยัญชนะเสียงสูง (ขัน) _____

14. โนนแะแมหางยาวหาวออยนั้น

- ☐ พยัญชนะเสียงสูง ห (หาว, หาว) _____
- ☐ สระ แะ (แะ) _____
- ☐ สระ แ- (แมว) _____

15. สุนัขน้อยเฝ้าคอยเฝ้าของมัน

- ☐ สระ เ-า (เฝ้า, เฝ้า) _____
- ☐ สระ ออ (ของ) _____

16. ควายกัณฑ์ขึ้นเขาภูเขาจริง

- ☐ พยัญชนะควบกล้ำ กว (ควาย) _____
- ☐ พยัญชนะเสียงคำ ฆ (ขึ้นเขา) _____
- ☐ สระ ัว (กัณฑ์) _____
- ☐ สระ ิ (จริง) _____

17. หมูอานอวยอ้ายยายตัวเกิน

- ☐ พยัญชนะเสียงกลาง อ (อาน, อ้าย) _____
- ☐ สระ ำ (อวย) _____
- ☐ สระ ู (ยาย) _____

18. อึ้งอ่างเพลินโคกเลนเด่นไม้หนึ่ง

- ☐ สระ ึ่ง (อึ้ง) _____
- ☐ พยัญชนะควบกล้ำ พล (เพลิน) _____

19. ชะนีน้อยห้อยโหนโยนตัวทิ้ง

- ☐ สระ ี (ชะนี) _____
- ☐ สระ โ- (โยน, โหน) _____

20. เจ้าทางวังเหาะย่างอยู่กลางไพร

- ☐ พยัญชนะควบกล้ำ กว (ทาง) _____
- ☐ พยัญชนะควบกล้ำ กล (กลาง) _____
- ☐ พยัญชนะควบกล้ำ พร (ไพร) _____
- ☐ สระ ะ - ำ (เหาะ) _____

21. นกฮูกกรางฮือฮานนกาคบ

- ☐ สระ ือ (ฮือ) _____
- ☐ พยัญชนะเสียงคำ ฮ (ฮูก, ฮา) _____

22. แพะหลบโถมถลากลางป่าใหญ่

☐ พยัญชนะตัวสะกด บ (หลบ) _____

☐ พยัญชนะเสียงสูง ถ (โถม, ถลา) _____

☐ พยัญชนะเสียงต่ำ พ (แพะ) _____

23. ผึ้งโผบินวนวอยคนไฟ

☐ พยัญชนะเสียงสูง ผ (ผึ้ง, โผ, บิน) _____

☐ พยัญชนะเสียงต่ำ ว (วน, วู) _____

24. นกยูงไผ่ขนฟ้าเวลาเย็น

☐ พยัญชนะเสียงสูง ฝ (ไผ่) _____

☐ พยัญชนะเสียงต่ำ ฟ (ฟ้า) _____

☐ สระ - (เวลา) _____

25. คนคร่ำเครียดเกรงครัดขาดความสุข

☐ พยัญชนะควบกล้ำ คร (คร่ำเครียดเกรงครัด) _____

26. ถนนสายนั้นขรุขระโหนไค่น

☐ พยัญชนะควบกล้ำ ขร (ขรุขระ) _____

27. คนฉลาดเขลาเบาปัญญาโง่เขลา

☐ พยัญชนะควบกล้ำ ชล (ฉลาดเขลา) _____

28. หมั่นตรวจตราตริกรองให้จงดี

☐ พยัญชนะควบกล้ำ ตร (ตรวจตรา, _____
ตริกรอง)

29. อย่าผิดผ่อนเผลอไผลไม่เข้าเรื่อง

☐ พยัญชนะควบกล้ำ ผล (เผลอไผล) _____

30. นกคลังโคลงบินมาเกาะโต๊ะ

☒ พยัญชนะควบกล้ำ คล (คลังโคลง) _____

☐ สระ โ - ะ (โต๊ะ) _____

31. นายฉันทขว้างขวานเสียงกังขวับ

☐ พยัญชนะเสียงสูง ฉ (ฉันท) _____

☐ พยัญชนะควบกล้ำ ขว (ขว้าง, ขวาน, ขวับ) _____

32. เธอเป็นคนประเปรียวเปรื่องปราษฐ์

☐ พยัญชนะควบกล้ำ พร (ประเปรียว, เปรื่องปราษฐ์) _____

☐ สระ เ - อ (เธอ) _____

33. เด็กกลมมันคึกกันเสียงควัวะเฝียะ

☐ สระ ัวะ (ควัวะ) _____

☐ สระ เ - (เฝียะ) _____

34. เขาออกเสียงสระเอื้อะไม่ชัด

☐ สระ เ - ย (เสียง) _____

☐ สระ เ - ะ (เอื้อะ) _____

ผู้ทดสอบ
..... / /

ที่ สร.ทบ.1001(11)/224

โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เรื่อง ขอกวามร่วมมือให้ช่วยสั่ง เกตการพุดของ

เรียน ผูปกครอง

เนื่องด้วยทางโรงเรียนได้ทำการทดสอบคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องในการพูด
เสร็จเรียบร้อยแล้ว ปรากฏผลว่า เด็กของท่านมีปัญหาในการพูดเล็กน้อย (ดังรายการที่แนบมาด้วย)
ทางโรงเรียนได้จัดโปรแกรมแก้ไขการพูดให้กับเด็กของท่าน โดยใช้เวลาในทฤษฎีชั่วโมงพลศึกษา
เพื่อปรับปรุงการเรียนของเด็กให้โดยลึกลงขึ้น และจะรายงานผลให้ทราบเป็นระยะ ๆ ไป

ทางโรงเรียน หวังในความร่วมมือจากท่านให้ช่วยสั่ง เกตการพุดของ เด็กด้วย
จึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถือ

รับทราบและยินดีร่วมมือสั่ง เกตการพุดของ

หากมีข้อเสนอนะ กรุณาเพิ่มเติม

ลงชื่อ

ผูปกครอง

รายงานผลการแก้ไขข้อบกพร่องทางการพูด
โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ชื่อ..... อายุ..... ชั้น.....
อาจารย์ประจำชั้น..... อาจารย์ผู้ฝึกแก้ไขการพูด.....
ข้อบกพร่องทางการพูดก่อนเข้ารับการฝึกแก้ไข.....

ระยะเวลาที่เข้ารับการฝึกพูด : เริ่ม..... ถึง.....
สัปดาห์ละ..... ครั้ง รวม..... ครั้ง

ความร่วมมือในการฝึก

- ☐ ให้ความร่วมมือสม่ำเสมอ
- ☐ ให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง
- ☐ ไม่เอาใจใส่ในการฝึกเท่าที่ควร
- ☐ โอกาสฝึกไม่เพียงพอ

ผลการฝึกแก้ไข

- ☐ สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง
- ☐ สามารถออกเสียงได้ชัดเจน แต่การฝึกต่อไปอีก
- ☐ สามารถออกเสียงได้ถูกต้องเพียงเล็กน้อย
- ☐ ยังไม่สามารถออกเสียงได้

ขอเสนอแนะของผู้ฝึกสอนการพูด.....
.....
.....

ลงชื่อ..... ผู้ฝึกสอนการพูด

ความเห็นผู้ปกครองของ _____ ชั้น _____

1. เด็กของท่านเคยฝึกพูดที่บ้านในระยะเข้าคลีนิกฝึกพูดหรือไม่

☐ เคย

☐ ไม่เคย

☐ เคยฝึกเป็นบางครั้ง

☐ ไปคลีนิก

2. ท่านเคยช่วยเหลือฝึกเด็กของท่านอย่างไร

☐ ช่วยฝึกให้เป็นประจำ

☐ ไปคอยมีเวลาช่วยฝึก

☐ ช่วยฝึกบางเป็นบางครั้ง

☐ ช่วยฝึกบ่อย ๆ

3. ท่านมีความผลการฝึกพูดของเด็กเป็นอย่างไร

☐ ดีขึ้นมากจนเป็นที่พอใจ

☐ ดีขึ้นแต่ควรฝึกต่อไป

☐ ยังไปดีขึ้น

☐ จะดีขึ้นกว่านี้ถ้าพยายาม

ขอเสนอแนะ _____

ลงชื่อ _____

ผู้ปกครอง _____

วันที่ _____

เดือน _____

พ.ศ. _____